

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 153

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 53
18 iunie 2010

Cuprins

I *Acte legislative*

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor 13**

Preț: 3 EUR

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2010/30/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 19 mai 2010****privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 92/75/CEE a Consiliului din 22 septembrie 1992 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse la aparatele de uz casnic ⁽³⁾ a fost modificată în mod substanțial ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și deoarece sunt necesare noi modificări, este necesar să se procedeze la reformarea acesteia.

⁽¹⁾ JO C 228, 22.9.2009, p. 90.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 5 mai 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), Poziția Consiliului în primă lectură din 14 aprilie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), Poziția Parlamentului European din 18 mai 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 297, 13.10.1992, p. 16.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I partea A.

(2) Domeniul de aplicare al Directivei 92/75/CEE se limitează la aparatele de uz casnic. Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008 privind Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă a demonstrat că extinderea domeniului de aplicare al Directivei 92/75/CEE la produsele cu impact energetic care au un impact direct sau indirect semnificativ asupra consumului de energie în timpul utilizării ar putea consolida eventualele sinergii dintre măsurile legislative existente, și în special cu privire la Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic ⁽⁵⁾. Prezentă directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării Directivei 2009/125/CE. Împreună cu respectiva directivă și cu alte instrumente ale Uniunii, prezenta directivă constituie o parte dintr-un cadru juridic mai larg și, în contextul unei abordări globale, generează economii suplimentare de energie, precum și efecte benefice asupra mediului.

(3) Concluziile Președinției pentru Consiliul European din 8 și 9 martie 2007 au subliniat necesitatea creșterii eficienței energetice în Uniune pentru a atinge obiectivul de economisire cu 20 % a consumului de energie al Uniunii până în 2020, au stabilit obiective pentru dezvoltarea la nivelul UE a energiilor din surse regenerabile și pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și au invitat la punerea în aplicare rapidă a domeniilor-cheie identificate de Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2006 intitulată „Planul de acțiune pentru eficiență energetică: realizarea potențialului”. Planul de acțiune a subliniat posibilitățile uriașe de economisire a energiei în sectorul produselor.

(4) Îmbunătățirea eficienței produselor cu impact energetic prin intermediul unor alegeri informate ale consumatorului este în beneficiul economiei UE în ansamblu.

⁽⁵⁾ JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

- (5) Furnizarea de informații exacte, relevante și comparabile privind consumul specific de energie al produselor cu impact energetic ar trebui să influențeze opțiunea utilizatorilor finali în favoarea produselor care consumă, direct sau indirect, mai puțină energie și alte resurse esențiale în timpul utilizării, stimulând astfel producătorii să ia măsuri de reducere a consumului de energie și de alte resurse esențiale de către produsele pe care le fabrică. Aceasta ar trebui să încurajeze totodată, în mod indirect, utilizarea eficientă a produselor respective, în scopul contribuției la obiectivul de 20 % al UE în materie de eficiență energetică. În lipsa acestor informații, numai acțiunea forțelor pieței nu va reuși să promoveze utilizarea rațională a energiei și a altor resurse esențiale pentru aceste produse.
- (6) Ar trebui să se reamintească faptul că există legislație a Uniunii și națională care acordă anumite drepturi consumatorilor cu privire la produsele achiziționate, inclusiv dreptul la despăgubire sau la schimbarea produsului.
- (7) Comisia ar trebui să furnizeze o listă prioritară de produse cu impact energetic care ar putea fi vizate de un act delegat în temeiul prezentei directive. O astfel de listă ar putea fi inclusă în planul de lucru menționat în Directiva 2009/125/CE.
- (8) Informația joacă un rol cheie în acțiunea forțelor pieței și, de aceea, este necesar să se introducă o etichetă uniformă pentru toate produsele de același tip, pentru a pune la dispoziția cumpărătorilor potențiali informații standardizate suplimentare privind costurile acestor produse din punctul de vedere al energiei consumate și al consumului de alte resurse esențiale și pentru a lua măsuri care să asigure accesul la aceste informații și utilizatorilor finali potențiali care nu văd produsul expus, neavând astfel posibilitatea de a vedea eticheta. Pentru a fi eficientă și pentru a-și atinge scopul, eticheta ar trebui să fie ușor de recunoscut de către utilizatorii finali, simplă și concisă. În acest scop, formatul actual al etichetei ar trebui păstrat ca bază pentru a informa utilizatorii finali în legătură cu eficiența energetică a produselor. Consumul de energie și alte informații relevante cu privire la produse ar trebui să fie măsurate în conformitate cu standarde și metode armonizate.
- (9) Astfel cum se precizează în evaluarea de impact efectuată de Comisie, care însoțește propunerea acesteia privind prezenta directivă, sistemul de etichetare energetică a servit drept model în diferite țări din lume.
- (10) Statele membre ar trebui să monitorizeze periodic respectarea dispozițiilor prezentei directive și să includă informațiile relevante în raportul pe care trebuie să-l prezinte o dată la patru ani Comisiei în temeiul prezentei directive, acordând o atenție deosebită responsabilităților furnizorilor și distribuitorilor.
- (11) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor ⁽¹⁾ conține dispoziții generale privind supravegherea pieței referitoare la comercializarea produselor. În scopul îndeplinirii scopurilor sale, prezenta directivă prevede dispoziții mai detaliate în acest sens. Aceste dispoziții sunt în concordanță cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (12) Un sistem în întregime voluntar ar însemna ca numai unele produse să fie etichetate sau furnizate împreună cu informații standard despre produs, cu riscul ca acest fapt să genereze confuzii sau chiar să furnizeze informații eronate în rândul unor utilizatori finali. Sistemul actual ar trebui, prin urmare, să asigure indicarea consumului de energie și de alte resurse esențiale prin etichetare și fișe standard ale produselor pentru toate produsele vizate.
- (13) Produsele cu impact energetic au, în timpul utilizării, un efect direct sau indirect asupra consumului de energie într-o mare varietate de forme, dintre care energia electrică și gazul sunt cele mai importante. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să vizeze produsele cu impact energetic care au un impact direct sau indirect asupra consumului de orice formă de energie în timpul utilizării.
- (14) Produsele cu impact energetic care au un impact direct sau indirect semnificativ asupra consumului de energie sau, după caz, de resurse esențiale în timpul utilizării și care oferă suficiente posibilități de creștere a eficienței ar trebui să facă obiectul unui act delegat, în cazul în care furnizarea de informații prin intermediul etichetării i-ar putea stimula pe utilizatorii finali să achiziționeze produse mai eficiente.
- (15) În scopul atingerii obiectivelor Uniunii privind schimbările climatice și securitatea energetică și dat fiind faptul că se preconizează că energia totală consumată de produse va continua să crească pe termen lung, actele delegate în temeiul prezentei directive ar putea, acolo unde este relevant, să evidențieze de asemenea pe etichetă consumul total de energie ridicat al produsului.
- (16) În anumite state membre se aplică politici de achiziții publice care impun autorităților contractante să achiziționeze produse eficiente din punct de vedere energetic. De asemenea, anumite state membre au pus în aplicare măsuri de stimulare pentru produsele eficiente din punct de vedere energetic. Criteriile care trebuie îndeplinite de produse pentru a fi eligibile în cadrul unei proceduri de achiziții publice sau pentru a beneficia de măsuri de stimulare pot să varieze considerabil de la un stat membru la altul. Referirea la clase sau niveluri de performanță pentru anumite produse, conform actelor delegate în temeiul prezentei directive, poate reduce fragmentarea achizițiilor publice și a măsurilor de stimulare și poate favoriza achiziționarea de produse eficiente din punct de vedere energetic.

⁽¹⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

- (17) Măsurile de stimulare pe care statele membre ar putea să le prevadă pentru promovarea unor produse eficiente din punct de vedere energetic ar putea constitui ajutoare de stat. Prezenta directivă nu aduce atingere rezultatelor niciunei proceduri viitoare în materie de ajutoare de stat care ar putea fi întreprinsă în conformitate cu articolele 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în legătură cu asemenea măsuri de stimulare și nu ar trebui să vizeze chestiunile legate de taxe și impozite. Statele membre sunt libere să hotărască natura unor astfel de măsuri de stimulare.
- (18) Promovarea produselor eficiente din punct de vedere energetic prin intermediul etichetării, al achizițiilor publice și al măsurilor de stimulare nu ar trebui să aibă loc în detrimentul performanței de mediu globale a acestor produse și al funcționării acestora.
- (19) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește etichetarea și informațiile standard despre produs referitoare la consumul de energie și de alte resurse esențiale al produselor cu impact energetic în timpul utilizării. Este deosebit de important ca pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (20) Comisia ar trebui să transmită periodic Parlamentului European și Consiliului o sinteză, care să vizeze UE și fiecare stat membru separat, a rapoartelor transmise în temeiul prezentei directive de statele membre privind măsurile de asigurare a respectării legii și nivelul de conformitate.
- (21) Comisia ar trebui să răspundă de adaptarea clasificării etichetelor în scopul asigurării previzibilității pentru industrie și a înțelegerii pentru consumatori.
- (22) Într-o măsură diferită în funcție de produsul vizat, dezvoltarea tehnologică și potențialul de economisire semnificativă suplimentară de energie ar putea genera necesitatea unei diferențieri suplimentare a produselor și justifica o revizuire a clasificării. Această revizuire ar trebui să includă în special posibilitatea actualizării bazei de clasificare. Revizuirea ar trebui desfășurată cât mai rapid cu putință în cazul produselor care, datorită caracteristicilor extrem de inovatoare, pot avea o contribuție semnificativă la eficiența energetică.
- (23) Atunci când Comisia va examina, în 2012, progresele și va raporta în legătură cu punerea în aplicare a Planului de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă, aceasta va examina în special necesitatea unor acțiuni suplimentare pentru îmbunătățirea performanței energetice și de mediu a produselor, inclusiv, între altele, posibilitatea de a oferi consumatorilor informații privind amprenta de carbon a produselor sau impactul asupra mediului al produselor pe durata ciclului lor de viață.
- (24) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu Directiva 92/75/CEE. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate rezultă din Directiva 92/75/CEE.
- (25) Atunci când statele membre pun în aplicare dispozițiile prezentei directive, acestea ar trebui să depună eforturi de a nu adopta măsuri care ar putea impune obligații birocratice și complexe inutile participanților pe piață vizați, în special întreprinderilor mici și mijlocii.
- (26) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a Directivei 92/75/CEE.
- (27) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legislație⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii, propriile tabele care să ilustreze, în măsura posibilului, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,
- ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:
- Articolul 1**
- Domeniu de aplicare**
- (1) Prezenta directivă stabilește cadrul pentru armonizarea măsurilor naționale privind informațiile destinate utilizatorilor finali, în special prin etichetare și informații standard despre produs, privind consumul de energie și, atunci când e relevant, de alte resurse esențiale în timpul utilizării, precum și informații suplimentare privind produsele cu impact energetic, dând astfel posibilitatea utilizatorilor finali de a opta pentru produse mai eficiente.
- (2) Prezenta directivă se aplică produselor cu impact energetic care au un impact direct sau indirect semnificativ asupra consumului de energie și, atunci când e relevant, de alte resurse esențiale în timpul utilizării.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică:
- (a) produselor second-hand;
 - (b) mijloacelor de transport de persoane sau mărfuri;
 - (c) plăcuței indicatoare a caracteristicilor tehnice sau echivalentului său atașat pe produse din rațiuni de siguranță.
- ⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „produs cu impact energetic” sau „produs” înseamnă orice bun care are un impact asupra consumului de energie în timpul utilizării, care este introdus pe piață și/sau pus în funcțiune pe teritoriul Uniunii, inclusiv piese destinate spre a fi integrate în produsele cu impact energetic care fac obiectul prezentei directive, care sunt introduse pe piață și/sau puse în funcțiune ca piese individuale pentru consumatorii finali și a căror performanță de mediu poate fi evaluată în mod independent;
- (b) „fișă” înseamnă un tabel standard cu informații referitoare la un produs;
- (c) „alte resurse esențiale” înseamnă apă, substanțe chimice sau orice altă substanță pe care o consumă produsul în cursul utilizării sale normale;
- (d) „informații suplimentare” înseamnă alte informații referitoare la performanța și caracteristicile unui produs, care se referă la utilizarea energiei sau a altor resurse esențiale de către produsul respectiv sau care ajută la evaluarea acestei utilizări pe baza unor date măsurabile;
- (e) „impact direct” înseamnă impactul produselor care sunt efectiv consumatoare de energie în timpul utilizării;
- (f) „impact indirect” înseamnă impactul produselor care nu sunt consumatoare de energie, dar care contribuie la conservarea de energie în timpul utilizării;
- (g) „distribuitor” înseamnă un vânzător cu amănuntul sau o altă persoană care vinde, închiriază, oferă spre cumpărare în rate sau expune produse utilizatorilor finali;
- (h) „furnizor” înseamnă producătorul sau reprezentantul său autorizat în Uniune sau importatorul care introduce sau pune în funcțiune produsul pe piața Uniunii. În absența acestora, este considerată furnizor orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață sau pune în funcțiune produse vizate de prezenta directivă;
- (i) „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție a propusului pentru prima dată pe piața Uniunii în vederea distribuției sau utilizării sale în cadrul Uniunii, fie contra cost, fie gratuit, și indiferent de modul de vânzare;
- (j) „punere în funcțiune” înseamnă prima utilizare a produsului în scopul prevăzut în Uniune;

- (k) „utilizare neautorizată a etichetei” înseamnă utilizarea etichetei, alta decât de către autoritățile statului membru sau instituțiile UE, într-un mod care nu este prevăzut de prezenta directivă sau de un act delegat.

Articolul 3

Responsabilitățile statelor membre

- (1) Statele membre se asigură că:

- (a) toți furnizorii și distribuitorii stabiliți pe teritoriul lor își îndeplinesc obligațiile stabilite la articolele 5 și 6;
- (b) în ceea ce privește produsele vizate de prezenta directivă, se interzice afișarea altor etichete, marcaje, simboluri sau inscripții care nu respectă cerințele prezentei directive și ale actelor delegate relevante, dacă există probabilitatea inducerii în eroare a utilizatorilor finali sau a creării de confuzii în rândul acestora în ceea ce privește consumul de energie sau, atunci când este relevant, de alte resurse esențiale în timpul utilizării;
- (c) introducerea sistemului de etichete și fișe referitoare la consumul sau la conservarea de energie este însoțită de campanii de informare educaționale și promoționale menite să promoveze eficiența energetică și utilizarea mai responsabilă a energiei de către utilizatorii finali;
- (d) sunt luate măsuri corespunzătoare pentru a încuraja autoritățile naționale sau regionale competente responsabile de punerea în aplicare a prezentei directive să coopereze, să-și furnizeze reciproc și să furnizeze Comisiei informații în vederea sprijinirii aplicării prezentei directive. Cooperarea administrativă și schimbul de informații trebuie să beneficieze pe cât posibil de mijloacele electronice de comunicare, să fie eficiente din punctul de vedere al costurilor și pot fi sprijinite de programe relevante ale UE. O astfel de cooperare garantează securitatea și confidențialitatea prelucrării și protejării informațiilor sensibile furnizate în timpul procedurii respective, după caz. Comisia ia măsurile necesare pentru a încuraja și contribui la cooperarea dintre statele membre menționată la prezenta literă.
- (2) În cazul în care un stat membru constată că un produs nu respectă toate cerințele pertinente prevăzute de prezenta directivă și de actele delegate referitoare la etichetă și la fișă, furnizorul este obligat să asigure conformitatea produsului cu cerințele respective în condițiile de eficiență și proporționalitate stabilite de statul membru în cauză.

În cazul în care există suficiente dovezi că produsul ar fi neconform, statul membru în cauză ia măsurile preventive care se impun și măsurile destinate asigurării conformității potrivit unui calendar precis, ținând seama de prejudiciul cauzat.

În cazul în care neconformitatea persistă, statul membru în cauză ia o decizie de restricționare sau de interzicere a introducerii pe piață și/sau a punerii în funcțiune a produsului în cauză sau de garantare a retragerii de pe piață a acestuia. În cazul retragerii de pe piață a produsului sau al interzicerii introducerii pe piață a acestuia, Comisia și celelalte state membre sunt informate imediat.

(3) La fiecare patru ani, statele membre prezintă Comisiei un raport în care includ informații referitoare la activitățile lor de asigurare a aplicării legii și la nivelul de conformare de pe teritoriul lor.

Comisia poate preciza informațiile care să se regăsească în conținutul comun al acestor rapoarte, prin stabilirea unor orientări.

(4) Comisia furnizează periodic o sinteză a acestor rapoarte Parlamentului European și Consiliului spre informare.

Articolul 4

Cerințe de informare

Statele membre se asigură că:

- (a) informațiile privind consumul de energie electrică, de alte forme de energie și, atunci când este relevant, de alte resurse esențiale în timpul utilizării, precum și informațiile suplimentare sunt aduse la cunoștința utilizatorilor finali, în conformitate cu actele delegate în temeiul prezentei directive, prin intermediul unei fișe și al unei etichete referitoare la produsele oferite utilizatorilor finali spre vânzare, închiriere, cumpărare în rate sau expuse direct sau indirect prin intermediul vânzării la distanță, inclusiv pe internet;
- (b) în ceea ce privește produsele integrate sau instalate, informațiile menționate la litera (a) se furnizează doar în cazul în care acest lucru este prevăzut de actul delegat aplicabil;
- (c) orice publicitate pentru un anumit model de produse cu impact energetic vizate de un act delegat în temeiul prezentei directive include o referire la clasa de eficiență energetică a produsului, atunci când sunt făcute publice informații legate de impactul energetic sau de preț;
- (d) orice material tehnic promoțional privind produse cu impact energetic care descrie parametri tehnici specifici ai unui produs, și anume manualele tehnice și broșurile producătorului, fie imprimare, fie online, este oferit utilizatorilor finali împreună cu informațiile necesare privind consumul de energie sau include o referire la clasa de eficiență energetică a produsului.

Articolul 5

Responsabilitățile furnizorilor

Statele membre se asigură că:

- (a) furnizorii care introduc pe piață sau pun în funcțiune produsele care fac obiectul unui act delegat furnizează o etichetă și o fișă în conformitate cu prezenta directivă și cu actul delegat;
- (b) furnizorii prezintă o documentație tehnică care să fie suficientă pentru a permite evaluarea exactității informațiilor prevăzute pe etichetă și fișă. Documentația tehnică respectivă include:
 - (i) descrierea generală a produsului;
 - (ii) rezultatele calculelor de proiectare efectuate, dacă sunt relevante;
 - (iii) rapoartele testărilor, dacă sunt disponibile, inclusiv cele efectuate de organismele notificate competente, definite în temeiul altor acte legislative ale Uniunii;
 - (iv) dacă valorile sunt utilizate pentru modele similare, trimerile care permit identificarea acestor modele.

În acest scop, furnizorii pot folosi documentația deja stabilită în conformitate cu cerințele legislației în domeniu a Uniunii;

- (c) furnizorii pun la dispoziție documentația tehnică, în vederea inspecțiilor, timp de cinci ani de la fabricarea ultimului produs vizat.
- Furnizorii pun documentația tehnică în format electronic la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței din statele membre și Comisiei, la solicitarea acestora, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea unei solicitări din partea autorității competente a unui stat membru sau a Comisiei;
- (d) în ceea ce privește etichetarea și informațiile despre produs, furnizorii pun etichetele la dispoziția distribuitorilor în mod gratuit.

Fără a aduce atingere opțiunii distribuitorilor privind sistemul de livrare a etichetelor, furnizorii livrează prompt etichetele, la solicitarea distribuitorilor;

- (e) pe lângă etichete, furnizorii oferă o fișă a produsului;
- (f) furnizorii includ o fișă a produsului în toate broșurile produselor. Dacă furnizorul nu oferă broșuri despre produs, acesta furnizează fișele împreună cu un alt document furnizat împreună cu produsul;
- (g) furnizorii sunt răspunzători pentru exactitatea etichetelor și a fișelor pe care le furnizează;
- (h) se consideră că furnizorii și-au dat consimțământul pentru publicarea informațiilor de pe etichetă sau din fișă.

Articolul 6

Responsabilitățile distribuitorilor

Statele membre se asigură că:

- (a) distribuitorii afișează etichetele într-un mod adecvat, într-un mod vizibil și lizibil, și includ fișa în broșura despre produs sau în alte documente care însoțesc produsul în momentul vânzării acestuia utilizatorilor finali;
- (b) de fiecare dată când se expune un produs la care se referă un act delegat, distribuitorii atașează o etichetă corespunzătoare, în poziția vizibilă specificată în actul delegat aplicabil și în versiunea lingvistică corespunzătoare.

Articolul 7

Vânzarea la distanță și alte forme de vânzare

Dacă produsele sunt oferite spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate prin comandă poștală, prin catalog, prin internet, prin telemarketing sau prin orice alt mijloc care presupune faptul că eventualul utilizator final nu are posibilitatea de a vedea produsul expus, actele delegate trebuie să prevadă faptul că acestor utilizatori finali potențiali li se comunică informațiile specificate pe eticheta produsului și în fișă înainte de cumpărarea produsului. După caz, actele delegate specifică modul în care eticheta sau fișa sau informațiile specificate pe etichetă sau pe fișă sunt expuse sau furnizate utilizatorului final potențial.

Articolul 8

Libera circulație

- (1) Statele membre nu pot să interzică, să limiteze sau să împiedice introducerea pe piață sau punerea în funcțiune, pe teritoriile lor, a produselor care intră sub incidența și sunt conforme cu prezenta directivă și cu actul delegat aplicabil.
- (2) Până la proba contrarie, statele membre consideră că etichetele și fișele sunt conforme cu dispozițiile prezentei directive și cu cele ale actelor delegate. Statele membre solicită

furnizorilor să ofere dovezi în înțelesul articolului 5 cu privire la exactitatea informațiilor furnizate pe etichete sau în fișe, dacă există suspiciuni că aceste informații ar fi incorecte.

Articolul 9

Achiziții publice și măsuri de stimulare

(1) În cazul în care un produs este vizat de un act delegat, autoritățile contractante care încheie contracte de achiziții publice de lucrări, de bunuri sau de servicii, în conformitate cu Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii⁽¹⁾, care nu sunt excluse în temeiul articolelor 12-18 din directiva respectivă, depun eforturi să achiziționeze numai acele produse care îndeplinesc criteriile de a avea nivelurile de performanță cele mai ridicate și de a aparține clasei cele mai ridicate de eficiență energetică. Statele membre pot, de asemenea, cere autorităților contractante să achiziționeze numai acele produse care îndeplinesc aceste criterii. Statele membre pot condiționa aplicarea acestor criterii în funcție de eficiența în materie de costuri, de fezabilitatea economică și de adecvarea tehnică, precum și de existența unei concurențe suficiente.

(2) Alineatul (1) se aplică contractelor a căror valoare este mai mare sau egală cu pragurile stabilite la articolul 7 din Directiva 2004/18/CE.

(3) În cazul în care statele membre prevăd orice măsuri de stimulare pentru un produs vizat de un act delegat, acestea vizează nivelurile de performanță cele mai ridicate, inclusiv clasa cea mai ridicată de eficiență energetică stabilită în actul delegat aplicabil. Măsurile de impozitare și alte măsuri cu caracter fiscal nu constituie măsuri de stimulare în sensul prezentei directive.

(4) În cazul în care statele membre prevăd măsuri de stimulare pentru produse, atât pentru utilizatorii finali care utilizează produse cu grad ridicat de eficiență, cât și pentru industriile care promovează și produc astfel de produse, acestea exprimă nivelurile de performanță sub formă de clase de performanță, astfel cum sunt definite în actul delegat aplicabil, cu excepția cazului în care acestea impun niveluri de performanță mai ridicate decât pragul corespunzător clasei de eficiență energetică celei mai ridicate din actul delegat. Statele membre pot să impună niveluri de performanță mai ridicate decât pragul corespunzător clasei de eficiență energetică celei mai ridicate din actul delegat.

Articolul 10

Acte delegate

(1) Comisia stabilește detaliile etichetei și fișei prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 11, 12 și 13, cu privire la fiecare tip de produs în conformitate cu prezentul articol.

⁽¹⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

În cazul în care un produs îndeplinește criteriile enumerate la alineatul (2), acesta face obiectul unui act delegat în conformitate cu alineatul (4).

Dispozițiile actelor delegate referitoare la informații care figurează pe etichetă și în fișă privind consumul de energie și de alte resurse esențiale în timpul utilizării le permit utilizatorilor finali să ia decizii informate de achiziționare mai bune, iar autorităților de supraveghere a pieței le permit să verifice dacă produsele sunt conforme cu informațiile furnizate.

În cazul în care un act delegat prevede dispoziții atât cu privire la eficiența energetică, cât și la consumul de resurse esențiale al unui produs, formatul și conținutul etichetei trebuie să evidențieze eficiența energetică a produsului respectiv.

(2) Criteriile menționate la alineatul (1) sunt următoarele:

- (a) în conformitate cu cele mai recente cifre disponibile și ținând seama de cantitățile introduse pe piața Uniunii, produsele trebuie să dețină un potențial semnificativ de economisire de energie și, după caz, de alte resurse esențiale;
- (b) în ceea ce privește produsele disponibile pe piață care prezintă funcționalități echivalente, acestea trebuie să aibă niveluri de performanță relevante foarte diferite;
- (c) Comisia ține seama de legislația Uniunii relevantă și de măsurile de autoreglementare pertinente, cum ar fi acordurile voluntare, care vizează să atingă obiectivele politice mai rapid sau cu costuri mai mici decât cerințele obligatorii.

(3) La elaborarea unui proiect de act delegat, Comisia:

- (a) ține seama de parametrii de mediu stabiliți în anexa I partea 1 din Directiva 2009/125/CE care sunt considerați ca fiind semnificativi în cadrul măsurii relevante de punere în aplicare adoptată în temeiul Directivei 2009/125/CE și care sunt relevanți pentru utilizatorul final în timpul utilizării;
- (b) evaluează impactul actului asupra mediului, a utilizatorilor finali și a producătorilor, inclusiv asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), în ceea ce privește concurența, inclusiv pe piețe din afara Uniunii, asupra inovării, a accesului la piață și a costurilor și beneficiilor;
- (c) desfășoară consultări relevante cu părțile interesate;
- (d) stabilește data (datele) de punere în aplicare, orice măsuri sau perioade eșalonate sau tranzitorii, ținând seama în special de posibilele efecte asupra IMM-urilor sau asupra unor grupuri de produse specifice fabricate în principal de către IMM-uri.

(4) Actele delegate menționează în special următoarele:

- (a) definiția exactă a tipului de produse care urmează să fie incluse;
- (b) standardele și metodele de măsurare care urmează să fie utilizate pentru obținerea informațiilor menționate la articolul 1 alineatul (1);
- (c) informațiile din documentația tehnică necesară în temeiul articolului 5;
- (d) formatul și conținutul etichetei menționate la articolul 4, care, pe cât posibil, prezintă caracteristici uniforme din punctul de vedere al formatului pentru toate grupurile de produse și sunt în orice caz clar vizibile și lizibile. Formatul etichetei păstrează ca bază clasificarea care utilizează literele de la A la G; diviziunile clasificării corespund unor economii semnificative de energie și de costuri din punctul de vedere al utilizatorului final.

Dacă acest lucru este necesar din perspectiva progresului tehnologic, se pot adăuga clasificării trei clase suplimentare. Aceste clase suplimentare vor fi A+, A++ și A+++ pentru clasa cea mai eficientă. În principiu, numărul total de clase va fi limitat la șapte, cu excepția cazului în care mai există produse care se încadrează în mai multe clase.

Gama de culori se compune din cel mult șapte culori diferite, de la verde închis la roșu. Doar codul de culori pentru clasa cea mai ridicată este întotdeauna verde închis. Dacă sunt mai mult de șapte clase, doar culoarea roșie poate fi dublată.

Clasificarea este revizuită în special atunci când o proporție însemnată de produse de pe piața internă ating cele mai ridicate două clase de eficiență energetică și atunci când pot fi obținute economii suplimentare prin diferențierea suplimentară a produselor.

Criteriile detaliate ale unei posibile reclasificări a produselor sunt stabilite, atunci când este adecvat, de la caz la caz, în actul delegat relevant;

- (e) locul unde se aplică eticheta pe produsul expus, precum și modalitatea în care eticheta și/sau informațiile sunt furnizate în cazul ofertelor spre vânzare în conformitate cu articolul 7. Dacă este cazul, actele delegate pot prevedea ca eticheta să fie aplicată pe produs sau imprimată pe ambalaj sau pot stabili detaliile cerințelor de etichetare pentru imprimarea în cataloage, pentru vânzarea la distanță și pentru vânzările prin internet;
- (f) conținutul și, dacă este cazul, formatul, precum și alte informații privind fișa sau alte informații specificate la articolul 4 și articolul 5 litera (c). Informațiile de pe etichetă sunt incluse și în fișă;

- (g) conținutul specific al etichetei pentru publicitate indicând, după caz, clasa energetică și alt(e) nivel(uri) de performanță relevant(e) al(e) produsului în cauză, într-un mod lizibil și vizibil;
- (h) durata clasificării (clasificărilor) energetice de pe etichetă, după caz, în conformitate cu litera (d);
- (i) nivelul corectitudinii declarațiilor de pe etichetă și din fișe;
- (j) data evaluării și a eventualei revizuirii a actului delegat, ținând seama de ritmul progresului tehnologic.

Articolul 11

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 10 este conferită Comisiei pentru o perioadă de 5 ani cu începere de la 19 iunie 2010. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate nu mai târziu de 6 luni înainte de încheierea perioadei de 5 ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 12.
- (2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 12 și 13.

Articolul 12

Revocarea delegării de competențe

- (1) Parlamentul European sau Consiliul pot revoca delegarea de competențe menționată la articolul 10.
- (2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.
- (3) Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 13

Obiecțiuni la actele delegate

- (1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

- (2) În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

- (3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 14

Evaluare

Nu mai târziu de 31 decembrie 2014, Comisia revizuieste eficiența prezentei directive și a actelor sale delegate și transmite un raport Parlamentului European și Consiliului.

Cu acest prilej, Comisia evaluează de asemenea:

- (a) contribuția articolului 4 litera (c) la scopul prezentei directive;
- (b) eficiența articolului 9 alineatul (1);
- (c) din perspectiva evoluției tehnice și a înțelegerii de către consumatori a formatului etichetei, necesitatea modificării articolului 10 alineatul (4) litera (d).

Articolul 15

Sancțiuni

Statele membre prevăd norme privind sancțiunile aplicabile încălcărilor dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și al actelor sale delegate, inclusiv pentru utilizarea neautorizată a etichetei, și iau măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la 20 iunie 2011 și comunică Comisiei fără întârziere orice modificare ulterioară adusă dispozițiilor în cauză.

Articolul 16**Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare, până la 20 iunie 2011, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare conformării la prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivelor dispoziții.

Statele membre aplică respectivele dispoziții de la 20 iulie 2011.

Atunci când statele membre adoptă respectivele dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, acestea conțin o mențiune conform căreia trimerile din actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare la Directiva 92/75/CEE se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a respectivei trimiteri și de formulare a respectivei mențiuni.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 17**Abrogare**

Directiva 92/75/CEE, astfel cum a fost modificată prin regulamentul menționat în anexa I partea A, se abrogă de la 21 iulie

2011, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivei respective, menționate în anexa I partea B.

Trimerile la Directiva 92/75/CEE se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 18**Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5 literele (d), (g) și (h) se aplică de la 31 iulie 2011.

Articolul 19**Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 19 mai 2010.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

D. LÓPEZ GARRIDO

ANEXA I

PARTEA A

Directiva abrogată cu modificările sale succesive
(menționată la articolul 17)

Directiva 92/75/CEE a Consiliului
(JO L 297, 13.10.1992, p. 16)

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003
(JO L 284, 31.10.2003, p. 1)

Numai punctul 32 din anexa III

PARTEA B

Lista termenelor de transpunere în legislația internă
(menționată la articolul 16)

Directiva	Termenul de transpunere
92/75/CEE	1 ianuarie 1994

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 92/75/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1) partea introductivă prima teză	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (1) partea introductivă a doua teză	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 1 alineatul (1) de la prima la a șaptea liniuță	—
Articolul 1 alineatul (2)	—
—	Articolul 1 alineatul (3) literele (a) și (b)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (3) litera (c)
—	Articolul 2 literele (a) și (b)
Articolul 1 alineatul (4) prima și a doua liniuță	Articolul 2 literele (g) și (h)
Articolul 1 alineatul (4) a treia liniuță	—
Articolul 1 alineatul (4) a patra liniuță	Articolul 2 litera (c)
Articolul 1 alineatul (4) a cincea liniuță	Articolul 2 litera (d)
—	Articolul 2 literele (e), (f), (i), (j) și (k)
Articolul 1 alineatul (5)	—
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 4 litera (a)
—	Articolul 4 literele (b), (c) și (d)
Articolul 2 alineatul (2)	—
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 5 litera (b)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 5 literele (b) și (c)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 5 litera (a)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 5 literele (e) și (f)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 5 litera (g)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 5 litera (h)
—	Articolul 6 litera (a)
Articolul 4 litera (a)	Articolul 6 litera (b)
Articolul 4 litera (b)	Articolul 5 litera (d)
Articolul 5	Articolul 7
Articolul 6	—
Articolul 7 litera (a)	Articolul 3 alineatul (1) litera (a)
Articolul 7 litera (b)	Articolul 3 alineatul (1) litera (b)
Articolul 7 litera (c)	Articolul 3 alineatul (1) litera (c)
—	Articolul 3 alineatul (1) litera (d)
—	Articolul 3 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 9	—

Directiva 92/75/CEE	Prezenta directivă
—	Articolul 9
Articolul 10	—
—	Articolul 10 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 11	—
Articolul 12 litera (a)	Articolul 10 alineatul (4) litera (a)
Articolul 12 litera (b)	Articolul 10 alineatul (4) litera (b)
Articolul 12 litera (c)	Articolul 10 alineatul (4) litera (c)
Articolul 12 litera (d)	Articolul 10 alineatul (4) litera (d)
Articolul 12 litera (e)	Articolul 10 alineatul (4) litera (e)
Articolul 12 litera (f)	Articolul 10 alineatul (4) litera (f)
Articolul 12 litera (g)	—
—	Articolul 10 alineatul (4) literele (g), (h), (i) și (j)
—	Articolele 11, 12, 13, 14 și 15
Articolul 13	Articolul 17
Articolul 14	Articolul 16
—	Articolul 18
Articolul 15	Articolul 19
—	Anexa I
—	Anexa II

DIRECTIVA 2010/31/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 19 mai 2010****privind performanța energetică a clădirilor****(reformare)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor ⁽⁴⁾ a fost modificată ⁽⁵⁾. Din motive de claritate, cu ocazia noilor modificări substanțiale, ar trebui să se procedeze la reformarea respectivei directive.

(2) O utilizare eficientă, prudentă, rațională și durabilă a energiei se aplică între altele produselor petroliere, gazelor naturale și combustibililor solizi, care reprezintă surse esențiale de energie, dar care sunt totodată și principalele surse de emisii de dioxid de carbon.

(3) Clădirile sunt responsabile pentru 40 % din totalul consumului de energie în Uniune. Sectorul construcțiilor se află în expansiune, ceea ce va duce la creșterea consumului de energie. Prin urmare, reducerea consumului de energie și utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor constituie măsuri importante necesare pentru reducerea dependenței energetice a Uniunii și a emisiilor de gaze cu efect de seră. Alături de utilizarea sporită a energiei din surse regenerabile, măsurile luate în vederea reducerii consumului de

energie în Uniune i-ar permite acestora să respecte Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC) și să-și onoreze angajamentul său pe termen lung de a menține creșterea temperaturii globale sub 2 °C, precum și angajamentele sale de a reduce, până în anul 2020, emisiile globale de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20 % sub nivelurile din 1990 și cu 30 % în eventualitatea încheierii unui acord internațional. Consumul redus de energie și utilizarea sporită a energiei din surse regenerabile au, de asemenea, un rol important în promovarea siguranței aprovizionării cu energie, în dezvoltarea tehnologică și în crearea de posibilități de ocupare a forței de muncă și de dezvoltare regională, îndeosebi în zonele rurale.

(4) Gestionarea cererii de energie este un instrument important care dă Uniunii posibilitatea de a influența piața globală a energiei și, în consecință, siguranța aprovizionării cu energie pe termen mediu și lung.

(5) Consiliul European din martie 2007 a subliniat necesitatea de a crește eficiența energetică în Uniune pentru a atinge obiectivul de reducere cu 20 % a consumului de energie al Uniunii până în 2020 și a făcut apel la realizarea completă și rapidă a priorităților stabilite în comunicarea Comisiei cu titlul „Plan de acțiune pentru eficiență energetică: realizarea potențialului”. Respectivul plan de acțiune a identificat potențialul semnificativ de economii de energie rentabile în sectorul clădirilor. În rezoluția sa de la 31 ianuarie 2008, Parlamentul European s-a pronunțat în favoarea consolidării dispozițiilor Directivei 2002/91/CE și a solicitat, în repetate rânduri, dintre care ultima dată în rezoluția sa din 3 februarie 2009 privind cea de a doua revizuire strategică a politicii energetice, ca obiectivul de 20 % al eficienței energetice în 2020 să devină obligatoriu. De asemenea, Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽⁶⁾ stabilește obiective naționale obligatorii de reducere a emisiilor de dioxid de carbon, pentru care eficiența energetică în sectorul construcțiilor va fi esențială, iar Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ⁽⁷⁾ prevede promovarea eficienței energetice în contextul unui obiectiv obligatoriu privind energia din surse regenerabile care ar trebui să reprezinte 20 % din totalul consumului de energie al Uniunii până în 2020.

⁽¹⁾ JO C 277, 17.11.2009, p. 75.

⁽²⁾ JO C 200, 25.8.2009, p. 41.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), poziția Consiliului în primă lectură din 14 aprilie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), poziția Parlamentului European din 18 mai 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 65.

⁽⁵⁾ A se vedea anexa IV partea A.

⁽⁶⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

⁽⁷⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

- (6) Consiliul European din martie 2007 a reafirmat angajamentul Uniunii față de dezvoltarea la scară Uniunii a energiei din surse regenerabile prin însușirea unui obiectiv obligatoriu de atingere a unei ponderi a energiei din surse regenerabile de 20 % până în anul 2020. Directiva 2009/28/CE instituie un cadru comun pentru promovarea energiei din surse regenerabile.
- (7) Este necesar să se stabilească acțiuni mai concrete, care să vizeze exploatarea marelui potențial, încă nevalorificat, al economisirii de energie în sectorul clădirilor și reducerea marilor decalaje între statele membre în ceea ce privește rezultatele obținute în acest sector.
- (8) Măsurile care vizează îmbunătățirea în continuare a performanței energetice a clădirilor ar trebui să țină seama de condițiile climatice și locale, precum și de climatul interior și de raportul cost-eficiență. Aceste măsuri nu ar trebui să aducă atingere altor cerințe referitoare la clădiri, cum ar fi accesibilitatea, siguranța și destinația prevăzută a clădirii.
- (9) Performanța energetică a clădirilor ar trebui calculată pe baza unei metodologii care să poată fi diferențiată la nivel național și regional. Aceasta include, în afară de caracteristicile termice, și alți factori care joacă un rol din ce în ce mai important, cum ar fi instalațiile de încălzire și de climatizare, folosirea energiei din surse regenerabile, elementele pasive de încălzire și de răcire, umbrirea, calitatea aerului din interior, lumina naturală adecvată și proiectarea clădirii. Metodologia de calcul al performanței energetice nu ar trebui să se bazeze doar pe sezonul în care este necesară încălzirea, ci ar trebui să vizeze performanța energetică anuală a unei clădiri. Metodologia respectivă ar trebui să țină seama de standardele europene în vigoare.
- (10) Statelor membre le revine întreaga responsabilitate de a stabili cerințe minime pentru performanța energetică a clădirilor și a elementelor acestora. Aceste cerințe ar trebui stabilite avându-se în vedere atingerea echilibrului optim, din punctul de vedere al costurilor, între investițiile necesare și economiile de cost al energiei realizate pe durata de viață a clădirii, fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili cerințe minime mai eficiente din punct de vedere energetic decât nivelurile de eficiență energetică optime din punctul de vedere al costurilor. Ar trebui prevăzută posibilitatea ca statele membre să își revizuiască periodic cerințele minime de performanță energetică a clădirilor în funcție de progresul tehnic.
- (11) Obiectivul nivelurilor de eficiență energetică eficace din punctul de vedere al costurilor sau al nivelurilor optime din punctul de vedere al costurilor poate justifica, în anumite circumstanțe, de exemplu în cazul unor diferențe climatice, stabilirea de către statele membre a unor cerințe eficiente din punctul de vedere al costurilor sau optime din punctul de vedere al costurilor pentru elementele clădirilor care ar limita, în practică, instalarea unor produse de construcție care îndeplinesc standardele stabilite în legislația Uniunii, cu condiția ca aceste cerințe să nu constituie o barieră de piață nejustificată.
- (12) În momentul stabilirii cerințelor de performanță energetică pentru sistemele tehnice ale clădirilor, statele membre ar trebui să utilizeze, atunci când sunt disponibile și dacă este cazul, instrumente armonizate, în special metode de încercare și de calcul și clasele de eficiență energetică dezvoltate în temeiul măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic ⁽¹⁾ și a Directivei 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic ⁽²⁾, în vederea asigurării coerenței cu inițiativele conexe și a minimizării, în măsura în care este posibil, a potențialei fragmentări a pieței.
- (13) Prezenta directivă nu aduce atingere articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În consecință, noțiunea de „stimulent” folosită în prezenta directivă nu trebuie interpretată ca reprezentând ajutor de stat.
- (14) Comisia ar trebui să stabilească un cadru metodologic comparativ de calcul al nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică. Statele membre ar trebui să utilizeze acest cadru pentru a compara rezultatele cu cerințele minime de performanță energetică pe care le-au adoptat. În cazul în care există discrepanțe semnificative, de exemplu de peste 15 %, între nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor calculate ale cerințelor minime de performanță energetică și cerințele minime de performanță energetică în vigoare, statele membre ar trebui să justifice diferența sau să proiecteze măsuri adecvate în vederea reducerii acestei discrepanțe. Durata normată de funcționare a unei clădiri sau a unui element al clădirii ar trebui stabilită de statele membre, ținându-se seama de practicile curente și de experiența în ceea ce privește definirea duratelor normate de funcționare. Rezultatele acestei comparații și datele utilizate pentru a le obține ar trebui raportate Comisiei în mod periodic. Aceste rapoarte ar trebui să îi permită Comisiei să evalueze și să raporteze cu privire la progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește atingerea nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică.

⁽¹⁾ JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

⁽²⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

- (15) Clădirile au un impact pe termen lung asupra consumului de energie. Având în vedere ciclul de renovare îndelungat pentru clădirile existente, clădirile noi și cele existente care fac obiectul unor renovări majore ar trebui, prin urmare, să îndeplinească cerințe minime de performanță energetică, adaptate climatului local. Întrucât posibilitățile de aplicare a sistemelor de alimentare cu energii alternative nu sunt de regulă explorate la întregul lor potențial, ar trebui avute în vedere sisteme de alimentare cu energii alternative, pentru clădirile noi, indiferent de dimensiunea acestora, în conformitate cu principiul asigurării, în primul rând, a reducerii necesarului de energie pentru încălzire și răcire la un nivel optim din punctul de vedere al costurilor.
- (16) Lucrările importante de renovare a unor clădiri existente, indiferent de dimensiunea acestora, constituie o ocazie de a adopta măsuri eficiente din punctul de vedere al costului pentru creșterea performanței energetice. Din motive de eficiență din punctul de vedere al costurilor, ar trebui să fie posibilă limitarea cerințelor minime de performanță energetică la părțile renovate care influențează cel mai mult performanța energetică a clădirii. Statele membre ar trebui să poată alege să definească o „renovare majoră” fie în termeni de procent din suprafața anvelopei clădirii, fie în termeni de valoare a clădirii. În cazul în care un stat membru decide să definească o renovare majoră în termeni de valoare a clădirii, ar putea fi utilizate valori precum valoarea actuarială sau valoarea actuală pe baza costurilor de reconstrucție, excluzând valoarea terenului pe care este situată clădirea.
- (17) Sunt necesare măsuri de creștere a numărului de clădiri care nu doar îndeplinesc, ci și depășesc cerințele minime în vigoare în materie de performanță energetică, reducându-se astfel atât consumul de energie, cât și emisiile de dioxid de carbon. În acest scop, statele membre ar trebui să elaboreze planuri naționale pentru creșterea numărului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero și să transmită aceste planuri în mod periodic Comisiei.
- (18) În scopul de a stimula măsurile legate de eficiența energetică, se instituie și se adaptează instrumente financiare ale Uniunii, precum și alte măsuri. Printre aceste instrumente financiare la nivelul Uniunii se numără Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională⁽¹⁾, modificat pentru a permite investiții sporite în eficiența energetică în sectorul locuințelor; parteneriatul public-privat privind o inițiativă intitulată „Clădiri europene eficiente din punct de vedere energetic” pentru promovarea tehnologiilor ecologice și dezvoltarea unor sisteme și materiale eficiente din punct de vedere energetic în clădirile noi și în cele renovate; inițiativa CE și a Băncii Europene de Investiții (BEI), intitulată „Inițiativa UE de finanțare a energiei durabile”, care urmărește să permită, printre altele, investiții în eficiența energetică, și Fondul Marguerite al BEI: Fondul european 2020 pentru energie, schimbări climatice și infrastructură; Directiva 2009/47/CE a Consiliului din 5 mai 2009 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește cotele reduse ale taxei pe valoarea adăugată⁽²⁾; instrumentul din cadrul fondurilor structurale și de coeziune Jeremie (Resurse europene comune pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii); Facilitatea de finanțare pentru eficiență energetică; Programul-cadru pentru competitivitate și inovare, inclusiv Programul Energie inteligentă – Europa II, axat în mod specific pe înlăturarea barierelor de piață legate de eficiența energetică și energia din surse regenerabile, de exemplu prin intermediul facilității de asistență tehnică ELENA (Asistență europeană pentru energie locală); Convenția primarilor; Programul pentru spirit antreprenorial și inovare; Programul de sprijinire în materie de tehnologia informației și comunicării 2010 și Al șaptelea program-cadru pentru cercetare. De asemenea, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare furnizează fonduri în scopul stimulării măsurilor referitoare la eficiența energetică.
- (19) Instrumentele financiare ale Uniunii ar trebui utilizate în vederea obținerii unor efecte practice în ceea ce privește obiectivele prezentei directive, fără a înlocui însă măsurile naționale. În special, acestea ar trebui utilizate pentru a furniza mijloace adecvate și inovatoare de finanțare în vederea catalizării investițiilor în măsuri de eficiență energetică. Acestea ar putea juca un rol important în dezvoltarea fondurilor, instrumentelor sau mecanismelor naționale, regionale și locale pentru eficiența energetică, care oferă astfel de posibilități de finanțare deținătorilor de proprietăți private, întreprinderilor mici și mijlocii și societăților de servicii energetice.
- (20) Pentru a furniza Comisiei informații adecvate, statele membre ar trebui să întocmească liste cuprinzând măsurile existente și cele propuse, inclusiv cele de natură financiară, altele decât cele impuse de prezenta directivă, care promovează obiectivele acesteia. Printre măsurile existente și cele propuse incluse pe listă de statele membre se pot număra, în special, măsuri care vizează reducerea barierelor juridice și de piață existente și încurajarea investițiilor și/sau a altor activități în vederea sporirii eficienței energetice a clădirilor noi și a celor existente, contribuind astfel în mod potențial la reducerea sărăciei energetice. Astfel de măsuri pot include, dar nu ar trebui să se limiteze la asistență și consultanță tehnică gratuită sau subvenționată, subvenții directe, sisteme de împrumut subvenționate sau împrumuturi cu dobândă redusă, programe de subvenționare, sisteme de garantare a împrumuturilor; autoritățile publice și alte instituții care prevăd respectivele măsuri de natură financiară ar putea lega aplicarea acestor măsuri de performanța energetică indicată și de recomandările din certificatele de performanță energetică.

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 116, 9.5.2009, p. 18.

- (21) Pentru a limita sarcina reprezentată de obligația de raportare a statelor membre, ar trebui să fie posibilă integrarea rapoartelor impuse de prezenta directivă în Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică menționate la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice⁽¹⁾. Sectorul public din fiecare stat membru ar trebui să fie deschizător de drumuri în domeniul performanței energetice a clădirilor și, în consecință, planurile naționale ar trebui să fixeze obiective mai ambițioase pentru clădirile ocupate de autorități publice.
- (22) Potențialii cumpărători sau locatari ai unei clădiri sau ai unei unități de clădire ar trebui să primească, prin intermediul certificatului de performanță energetică, informații corecte despre performanța energetică a clădirii și sfaturi practice pentru îmbunătățirea acestei performanțe. Se pot întreprinde campanii de informare pentru a încuraja în continuare proprietarii sau locatarii să îmbunătățească performanța energetică a clădirii sau a unității lor de clădire. Proprietarii și locatarii clădirilor comerciale ar trebui să fie, de asemenea, încurajați să facă schimb de informații privind consumul real de energie, pentru a se garanta că aceștia dispun de toate datele necesare pentru a lua decizii în cunoștință de cauză cu privire la îmbunătățirile necesare. Certificatul ar trebui, de asemenea, să furnizeze informații despre impactul real al încălzirii și al răcirii asupra necesităților de energie ale clădirii, asupra consumului acesteia de energie primară și asupra emisiilor acesteia de dioxid de carbon.
- (23) Autoritățile publice ar trebui să folosească forța exemplului și să depună eforturi pentru a pune în aplicare recomandările incluse în certificatul de performanță energetică. Statele membre ar trebui să includă în planurile lor naționale măsuri pentru a sprijini autoritățile publice să fie primele care adoptă măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice și să pună în aplicare recomandările incluse în certificatul de performanță energetică cât mai curând posibil.
- (24) Clădirile ocupate de autorități publice și cele frecventate des de către public ar trebui să ofere un exemplu, arătând că sunt luate în considerare problemele de protecție a mediului înconjurător și de conservare a energiei, aceste clădiri trebuind, așadar, să fie supuse certificării energetice periodice. Certificatele privind performanța energetică ar trebui expuse în locuri vizibile, astfel încât publicul să fie mai bine informat în această privință, în special în clădirile de anumite dimensiuni care sunt ocupate de autorități publice sau care sunt vizitate frecvent de public, precum magazinele și centrele comerciale, supermarketurile, restaurantele, teatrele, băncile și hotelurile.
- (25) În ultimii ani s-a înregistrat o creștere a numărului de sisteme de climatizare în țările Europei. Aceasta creează probleme considerabile la orele de vârf energetic, determinând creșterea costului electricității și dezechilibrarea balanței energetice. Ar trebui să se acorde prioritate strategiilor care promovează performanța termică a clădirilor pe perioada de vară. În acest scop, accentul ar trebui pus pe măsurile de evitare a supraîncălzirii, precum umbrirea și capacitatea termică suficientă în construcția clădirii, precum și dezvoltarea și aplicarea într-o mai mare măsură a tehnicilor de răcire pasivă, în primul rând a celor care îmbunătățesc condițiile climatice de interior și microclimatul din preajma clădirilor.
- (26) Întreținerea și inspecția periodică a sistemelor de încălzire și de climatizare de către un personal calificat permite menținerea reglajelor corecte, în conformitate cu specificațiile tehnice ale produselor, ceea ce asigură o performanță optimă din punctul de vedere al mediului, al siguranței și al energiei. Ar trebui să se efectueze o evaluare independentă a întregului sistem de încălzire și de climatizare la intervale regulate pe durata sa de viață, mai ales înainte de înlocuirea sau de modernizarea acestuia. Pentru a minimiza sarcina administrativă impusă proprietarilor și locatarilor clădirilor, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a combina inspecțiile și certificările în măsura în care este posibil.
- (27) O abordare comună a certificării performanței energetice a clădirilor și a inspecției sistemelor de încălzire și de climatizare, efectuate de specialiști calificați și autorizați, a căror independență trebuie să fie garantată pe baza unor criterii obiective, va contribui la omogenizarea regulilor în ceea ce privește eforturile statelor membre de a economisi energia în sectorul clădirilor și va permite în egală măsură viitorilor proprietari sau utilizatori să aibă o viziune clară asupra performanței energetice pe piața imobiliară în cadrul Uniunii. Pentru a se asigura calitatea certificatelor de performanță energetică și a inspecției sistemelor de încălzire și de climatizare în întreaga Uniune, în fiecare stat membru ar trebui să se instituie un mecanism de control independent.
- (28) Întrucât autoritățile locale și regionale sunt esențiale pentru punerea în aplicare cu succes a prezentei directive, acestea ar trebui consultate și implicate, în mod adecvat, după caz, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, în chestiunile legate de planificare, în elaborarea programelor de informare, în activitățile de formare și sensibilizare și în punerea în aplicare a prezentei directive la nivel național și regional. Aceste consultări ar putea servi, de asemenea, la promovarea furnizării unor orientări adecvate urbanistilor locali și inspectorilor de construcții, în vederea exercitării atribuțiilor necesare de către aceștia. De asemenea, statele membre ar trebui să permită arhitecților și urbanistilor și să îi încurajeze pe aceștia să țină seama în mod corespunzător de combinația optimă dintre îmbunătățirea eficienței energetice, utilizarea energiei din surse regenerabile și utilizarea încălzirii și a răcirii urbane în planificarea, proiectarea, construirea și renovarea zonelor industriale sau rezidențiale.

⁽¹⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 64.

- (29) Instalatorii și constructorii joacă un rol esențial în punerea în aplicare cu succes a prezentei directive. Prin urmare, un număr adecvat de instalatori și constructori ar trebui să dețină, ca urmare a unor activități de formare și a altor măsuri, un nivel corespunzător al competențelor pentru instalarea și integrarea tehnologiilor necesare eficiente din punct de vedere energetic și bazate pe energie din surse regenerabile.
- (30) Statele membre ar trebui să țină seama de Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽¹⁾ în ceea ce privește recunoașterea reciprocă a experților menționați în prezenta directivă, iar Comisia ar trebui să își continue activitățile din cadrul Programului Energie inteligentă – Europa cu privire la orientările și recomandările referitoare la standardele privind formarea respectivilor experți.
- (31) În vederea îmbunătățirii transparenței performanței energetice pe piața proprietăților nerezidențiale din Uniune, ar trebui stabilite condiții uniforme pentru un sistem de certificare comun voluntar al performanței energetice a clădirilor nerezidențiale. În conformitate cu articolul 291 din TFUE, normele și principiile generale privind mecanismele de care statele membre dispun pentru a controla modul în care Comisia își exercită competențele de executare se stabilesc în prealabil printr-un regulament adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Până la adoptarea respectivului nou regulament, se aplică în continuare Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾, cu excepția procedurii de reglementare cu control, care nu se aplică.
- (32) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește adaptarea la progresul tehnic a anumitor părți ale cadrului general expus în anexa I și în ceea ce privește stabilirea unui cadru metodologic de calcul al nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică. Este deosebit de important ca, pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (33) Deoarece, din cauza complexității sectorului clădirilor și a incapacității piețelor naționale ale locuințelor de a aborda corespunzător provocările eficienței energetice, obiectivul prezentei directive, și anume creșterea performanței energetice a clădirilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat în
- respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (34) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern trebuie să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu Directiva 2002/91/CE. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directiva respectivă.
- (35) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a Directivei 2002/91/CE.
- (36) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație ⁽³⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, în interesul propriu și al Uniunii, propriile tabele care să ilustreze, în măsura posibilului, corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezenta directivă promovează îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor în cadrul Uniunii, ținând cont de condițiile climatice din exterior și de condițiile locale, precum și de cerințele legate de climatul interior și de raportul cost-eficiență.
- (2) Prezenta directivă stabilește cerințe cu privire la:
- (a) cadrul general comun pentru o metodologie de calcul al performanței energetice integrate a clădirilor și a unităților acestora;
- (b) aplicarea cerințelor minime în cazul performanței energetice a clădirilor noi și a noilor unități ale acestora;
- (c) aplicarea cerințelor minime în cazul performanței energetice a:
- (i) clădirilor existente, unităților de clădire și elementelor de clădire care sunt supuse unor lucrări importante de renovare;
- (ii) elementelor care fac parte din anvelopa clădirii și care au un impact semnificativ asupra performanței energetice a anvelopei clădirii atunci când sunt modernizate sau înlocuite; și
- (iii) sistemelor tehnice ale clădirilor, ori de câte ori acestea sunt instalate, înlocuite sau îmbunătățite;

⁽¹⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.⁽³⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

- (d) planurile naționale pentru creșterea numărului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero;
- (e) certificarea energetică a clădirilor sau a unităților acestora;
- (f) inspecția periodică a sistemelor de încălzire și de climatizare din clădiri; și
- (g) sistemele de control independent al certificatelor de performanță energetică și al rapoartelor de inspecție.
- (3) Cerințele stabilite în prezenta directivă sunt cerințe minime și nu împiedică niciun stat membru să mențină sau să introducă măsuri mai stricte. Măsurile respective trebuie să respecte Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Ele sunt notificate Comisiei.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „clădire” înseamnă o construcție cu acoperiș și pereți în care energia este utilizată pentru a se regla climatul interior;
 2. „clădire al cărei consum de energie este aproape egal cu zero” înseamnă o clădire cu o performanță energetică foarte ridicată, stabilită în conformitate cu anexa I. Necesarul de energie aproape egal cu zero sau foarte scăzut ar trebui să fie acoperit, într-o foarte mare măsură, cu energie din surse regenerabile, inclusiv cu energie din surse regenerabile produsă la fața locului sau în apropiere;
 3. „sistem tehnic al clădirii” înseamnă echipamentele tehnice ale unei clădiri sau ale unei unități de clădire pentru încălzire, răcire, ventilație, apă caldă, iluminat sau pentru o combinație a acestora;
 4. „performanță energetică a unei clădiri” înseamnă cantitatea de energie calculată sau măsurată necesară pentru a se asigura necesarul de energie în condițiile utilizării normale a clădirii, care presupune, între altele, energia utilizată pentru încălzire, răcire, ventilație, apă caldă și iluminat;
 5. „energie primară” înseamnă energie din surse regenerabile și neregenerabile, care nu a trecut prin niciun proces de conversie sau transformare;
 6. „energie din surse regenerabile” înseamnă energie din surse regenerabile nefosile, respectiv: eoliană, solară, aerotermală, geotermală, hidrotermală și energia oceanelor, energia hidroelectrică, biomasa, gazul de fermentare a deșeurilor, gazul provenit din instalațiile de epurare a apelor reziduale și biogazul;
 7. „anvelopă a clădirii” înseamnă elementele integrate ale unei clădiri care separă interiorul acesteia de mediul exterior;
 8. „unitate a clădirii” înseamnă o secțiune, un etaj sau un apartament dintr-o clădire care este conceput sau modificat pentru a fi utilizat separat;
 9. „element al clădirii” înseamnă un sistem tehnic al clădirii sau un element al anvelopei clădirii;
 10. „renovare majoră” înseamnă renovarea unei clădiri în cazul căreia:
 - (a) costul total al renovării referitoare la anvelopa clădirii sau la sistemele tehnice ale acesteia depășește 25 % din valoarea clădirii, excluzând valoarea terenului pe care este situată clădirea; sau
 - (b) peste 25 % din suprafața anvelopei clădirii este supusă renovării.
- Statele membre pot alege să aplice opțiunea (a) sau opțiunea (b);
11. „standard european” înseamnă un standard adoptat de Comitetul European de Standardizare, de Comitetul European de Standardizare Electrotehnică sau de Institutul European de Standarde în Telecomunicații și pus la dispoziția publicului;
 12. „certificat de performanță energetică” înseamnă un certificat recunoscut de un stat membru sau de o persoană juridică desemnată de acesta, care indică performanța energetică a unei clădiri sau a unei unități a acesteia, calculată în conformitate cu o metodologie adoptată în conformitate cu articolul 3;
 13. „cogenerare” înseamnă producerea simultană, în același proces, a energiei termice și a energiei electrice și/sau a energiei mecanice;
 14. „nivel optim din punctul de vedere al costurilor” înseamnă nivelul de performanță energetică care determină cel mai redus cost pe durata normată de funcționare rămasă, unde:
 - (a) costul cel mai redus este stabilit ținându-se seama de costurile de investiție legate de energie, de costurile de întreținere și exploatare (inclusiv costurile și economiile privind energia, categoria clădirii vizate, veniturile din energia produsă), după caz, și de costurile de eliminare, după caz; și

- (b) durata normată de funcționare este stabilită de fiecare stat membru. Acesta se referă la durata normată de funcționare rămasă a unei clădiri, cerințele de performanță energetică fiind stabilite pentru clădire în ansamblu, sau la durata normată de funcționare rămasă a unui element al clădirii, cerințele de performanță energetică fiind stabilite pentru elementele clădirii.

Nivelul optim din punctul de vedere al costurilor se situează în intervalul nivelurilor de performanță în care analiza cost-beneficiu calculată pe durata normată de funcționare este pozitivă;

15. „sistem de climatizare” înseamnă o combinație a componentelor necesare pentru a asigura o formă de tratare a aerului interior, prin care temperatura este controlată sau poate fi scăzută;
16. „cazan” înseamnă ansamblul format din corpul cazanului și arzător, destinat să transmită unor fluide căldura rezultată în urma procesului de ardere;
17. „putere nominală utilă” înseamnă puterea termică maximă, exprimată în kW, specificată și garantată de către producător ca fiind furnizată în timpul unei exploatare continue, cu respectarea randamentului nominal indicat de fabricant;
18. „pompă de căldură” înseamnă un mecanism, un dispozitiv sau o instalație care transferă căldura din mediul natural, de exemplu din aer, apă sau sol, către clădiri sau instalații industriale, inversând fluxul natural al căldurii, astfel încât să circule de la o temperatură mai scăzută spre una mai ridicată. În cazul pompelor de căldură reversibile, acestea pot de asemenea transfera căldura din clădire către mediul natural;
19. „încălzire centralizată” sau „răcire centralizată” înseamnă distribuția de energie termică sub formă de abur, apă fierbinte sau lichide răcite, de la o sursă de producție centralizată, prin intermediul unei rețele, către mai multe clădiri sau locații, în vederea utilizării sale pentru încălzirea sau răcirea spațiilor ori pentru încălzirea sau răcirea proceselor industriale.

Articolul 3

Adoptarea unei metodologii de calcul al performanței energetice a clădirilor

Statele membre aplică o metodologie de calcul al performanței energetice a clădirilor în conformitate cu cadrul comun general prevăzut în anexa I.

Această metodologie este adoptată la nivel național sau regional.

Articolul 4

Stabilirea cerințelor minime de performanță energetică

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că cerințele minime de performanță energetică pentru clădiri sau unitățile clădirilor sunt stabilite în vederea atingerii unor niveluri optime din punctul de vedere al costurilor. Performanța energetică se calculează în conformitate cu metodologia prevăzută la articolul 3. Nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor sunt calculate în conformitate cu cadrul metodologic comparativ prevăzut la articolul 5, de îndată ce acest cadru este stabilit.

Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că, pentru a atinge nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor, se stabilesc cerințe minime de performanță energetică pentru elementele clădirilor care fac parte din anvelopa clădirilor și care au un impact semnificativ asupra performanței energetice a anvelopei clădirii atunci când sunt înlocuite sau modernizate.

La stabilirea acestor cerințe, statele membre pot să facă o distincție între clădirile noi și cele deja existente, precum și între diverse categorii de clădiri.

Aceste cerințe țin seama de condițiile generale care caracterizează climatul interior, cu scopul de a evita posibile efecte negative, cum ar fi o ventilare necorespunzătoare, precum și de condițiile locale, destinația clădirii și vechimea acesteia.

Statele membre nu trebuie să stabilească cerințe minime de performanță energetică care nu sunt rentabile pe durata normată de funcționare.

Cerințele minime de performanță energetică sunt revizuite la intervale regulate care nu trebuie să depășească cinci ani și, dacă este necesar, sunt actualizate pentru a reflecta progresul tehnic din sectorul construcțiilor.

- (2) Statele membre pot hotărî să nu stabilească sau să nu aplice cerințele menționate la alineatul (1) pentru următoarele categorii de clădiri:

(a) clădiri protejate oficial ca făcând parte dintr-un sit protejat sau datorită valorii lor arhitecturale sau istorice deosebite, în măsura în care respectarea anumitor cerințe minime de performanță energetică ar modifica în mod inacceptabil caracterul sau înfățișarea acestora;

(b) clădiri utilizate ca lăcașuri de cult sau pentru alte activități cu caracter religios;

- (c) construcții provizorii utilizate pe o perioadă de doi ani sau mai puțin, platforme industriale, ateliere și clădiri din domeniul agricol care nu sunt utilizate ca locuințe și care prezintă o cerere redusă de energie și clădiri nerezidențiale din domeniul agricol utilizate de un sector pentru care există un acord sectorial național în ceea ce privește performanța energetică;
- (d) clădiri rezidențiale care sunt utilizate sau destinate a fi utilizate fie mai puțin de patru luni pe an, fie, alternativ, pentru o perioadă limitată în cursul unui an și cu un consum de energie preconizat a reprezenta mai puțin de 25 % din valoarea care ar rezulta în urma utilizării pe tot parcursul anului;
- (e) clădiri independente cu o suprafață utilă totală mai mică de 50 m².

Articolul 5

Calculul nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică

(1) Până la 30 iunie 2011, Comisia stabilește prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 23, 24 și 25 un cadru metodologic comparativ de calcul al nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică a clădirilor și a elementelor acestora.

Cadrul metodologic comparativ se instituie în conformitate cu anexa III și face distincție între clădirile noi și clădirile existente, precum și între diverse categorii de clădiri.

(2) Statele membre calculează nivelurile optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică utilizând cadrul metodologic comparativ stabilit în conformitate cu alineatul (1) și parametri relevanți, precum condițiile climatice și accesibilitatea practică a infrastructurii energetice, și compară rezultatele acestui calcul cu cerințele minime de performanță energetică în vigoare.

Statele membre raportează Comisiei toate datele de intrare și ipotezele utilizate pentru calculele menționate, precum și toate rezultatele acestora. Raportul poate fi inclus în Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică menționate la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2006/32/CE. Statele membre transmit rapoartele respective Comisiei la intervale periodice care să nu depășească cinci ani. Primul raport se transmite până la 30 iunie 2012.

(3) În cazul în care rezultatul comparației efectuate în conformitate cu alineatul (2) indică faptul că cerințele minime de performanță energetică aflate în vigoare sunt în mod semnificativ mai puțin eficiente din punct de vedere al energiei decât nivelurile optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică, statul membru în cauză justifică această diferență în scris către Comisie în raportul menționat la alineatul (2), însoțit, în măsura în care diferența nu poate fi justificată, de un plan care prevede pașii necesari pentru a reduce în mod semnificativ diferența până la

următoarea revizuire a cerințelor de performanță energetică în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).

(4) Comisia publică un raport privind progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește atingerea nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică.

Articolul 6

Clădiri noi

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că noile clădiri îndeplinesc cerințele minime de performanță energetică stabilite în conformitate cu articolul 4.

Pentru clădirile noi, statele membre se asigură că, înainte de începerea lucrărilor de construcție, se studiază și se ia în considerare fezabilitatea, din punct de vedere tehnic, economic și al mediului înconjurător, a sistemelor alternative de eficiență ridicată de tipul celor menționate în continuare, dacă acestea sunt disponibile:

- (a) sisteme descentralizate de alimentare cu energie bazate pe energie din surse regenerabile;
- (b) cogenerare;
- (c) sisteme de încălzire sau de răcire centralizate sau de bloc, în special atunci când acestea se bazează, integral sau parțial, pe energie din surse regenerabile;
- (d) pompe de căldură.

(2) Statele membre se asigură că analiza sistemelor alternative menționate la alineatul (1) este dovedită prin documente și este pusă la dispoziție în scopul verificării.

(3) Analiza respectivă a sistemelor alternative poate fi efectuată în mod individual, pentru o clădire, sau pentru grupuri de clădiri similare sau tipologii comune de clădiri din aceeași zonă. În ceea ce privește sistemele colective de încălzire și răcire, analiza poate fi efectuată pentru toate clădirile racordate la sistem din aceeași zonă.

Articolul 7

Clădiri existente

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că, atunci când clădirile sunt supuse unor renovări majore, performanța energetică a clădirii sau a părții clădirii care a făcut obiectul renovării este îmbunătățită pentru a satisface cerințele minime de performanță energetică stabilite în conformitate cu articolul 4, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Cerințele respective se aplică clădirii renovate sau unității renovate a clădirii în ansamblu. Se pot aplica cerințe suplimentare sau alternative elementelor renovate ale clădirilor.

De asemenea, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta faptul că, atunci când un element al unei clădiri care face parte din anvelopa clădirii și care are un impact semnificativ asupra performanței energetice a anvelopei clădirii este modernizat sau înlocuit, performanța energetică a elementului clădirii respectiv îndeplinește cerințele minime de performanță energetică, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Statele membre determină aceste cerințe minime de performanță energetică în conformitate cu articolul 4.

Statele membre încurajează, în ceea ce privește clădirile care fac obiectul unei renovări majore, luarea în considerare a unor sisteme alternative de eficiență ridicată, după cum se menționează la articolul 6 alineatul (1), în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Articolul 8

Sisteme tehnice ale clădirilor

(1) În scopul optimizării utilizării energiei de către sistemele tehnice ale clădirilor, statele membre stabilesc cerințe referitoare la sisteme în ceea ce privește performanța energetică globală, instalarea corectă și dimensionarea, reglarea și controlul corespunzătoare ale sistemelor tehnice ale clădirilor care sunt instalate în clădirile existente. Statele membre aplică aceste cerințe referitoare la sisteme și în cazul clădirilor noi.

Cerințele referitoare la sisteme se stabilesc pentru sistemele tehnice noi ale clădirilor pentru înlocuirea și îmbunătățirea acestor sisteme și se aplică în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Aceste cerințe referitoare la sisteme vizează cel puțin următoarele:

- (a) sistemele de încălzire;
- (b) sistemele de apă caldă;
- (c) sistemele de climatizare;
- (d) sistemele de ventilație de mari dimensiuni;

sau o combinație a unor astfel de sisteme.

(2) Statele membre încurajează introducerea unor sisteme inteligente de controlare ori de câte ori se construiește o clădire sau se realizează renovări majore ale unei clădiri, garantând totodată că acest îndemn este conform cu punctul 2 din anexa I la Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice (¹). De asemenea, statele membre pot încuraja, atunci când este cazul,

instalarea unor sisteme de control active, cum ar fi sistemele de automatizare, control și monitorizare care vizează economia de energie.

Articolul 9

Clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero

(1) Statele membre se asigură că:

- (a) până la 31 decembrie 2020, toate clădirile noi vor fi clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero; și
- (b) după 31 decembrie 2018, clădirile noi ocupate și deținute de autoritățile publice sunt clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero.

Statele membre elaborează planuri naționale pentru creșterea numărului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Aceste planuri naționale pot include obiective diferențiate în funcție de categoriile clădirilor.

(2) De asemenea, urmând exemplul sectorului public, statele membre trebuie să elaboreze politici și să ia măsuri de tipul stabilirii unor obiective în scopul de a stimula transformarea clădirilor renovate în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero și să informeze Comisia cu privire la acestea prin intermediul planurilor lor naționale menționate la alineatul (1).

(3) Planurile naționale cuprind, printre altele, următoarele elemente:

- (a) aplicarea practică detaliată de către statul membru a definiției clădirilor al căror consum de energie este aproape egal cu zero, care să reflecte condițiile naționale, regionale sau locale ale acestuia și care să cuprindă un indicator numeric al consumului de energie primară, exprimat în kWh/m² pe an. Factorii de energie primară utilizați pentru stabilirea consumului de energie primară se pot baza pe valorile medii anuale naționale sau regionale și pot ține seama de standardele europene relevante;
- (b) obiective intermediare privind îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor noi, până în 2015, în vederea pregătirii punerii în aplicare a alineatului (1);
- (c) informații privind politicile și măsurile financiare sau de altă natură adoptate în contextul alineatelor (1) și (2) pentru promovarea clădirilor al căror consum de energie este aproape egal cu zero, inclusiv detalii privind cerințele și măsurile naționale referitoare la utilizarea energiei din surse regenerabile în clădirile noi și în clădirile existente care fac obiectul unor renovări majore, în contextul articolului 13 alineatul (4) din Directiva 2009/28/CE și al articolelor 6 și 7 din prezenta directivă.

(¹) JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

(4) Comisia evaluează planurile naționale menționate la alineatul (1), în special oportunitatea măsurilor avute în vedere de statele membre în ceea ce privește obiectivele prezentei directive. Comisia, ținând seama în mod corespunzător de principiul subsidiarității, poate solicita informații specifice suplimentare referitoare la cerințele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3). În acest caz, statul membru vizat prezintă informațiile solicitate sau propune modificări în termen de 9 luni de la solicitarea formulată de Comisie. În urma unei evaluări, Comisia poate formula o recomandare.

(5) Până la 31 decembrie 2012 și ulterior o dată la trei ani, Comisia publică un raport privind progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește creșterea numărului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Pe baza acestui raport, Comisia elaborează un plan de acțiune și, dacă este cazul, propune măsuri de creștere a numărului de clădiri de acest tip și încurajează utilizarea celor mai bune practici referitoare la transformarea eficientă – din punctul de vedere al costurilor – a clădirilor existente în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero.

(6) Statele membre pot decide să nu aplice cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) în cazuri specifice în care acest lucru poate fi justificat și în care analiza de rentabilitate pe durata normată de funcționare a clădirii respective este negativă. Statele membre informează Comisia cu privire la principiile regimurilor legislative relevante.

Articolul 10

Stimulente financiare și bariere de piață

(1) Având în vedere importanța furnizării unei finanțări adecvate și a altor instrumente în scopul catalizării performanței energetice a clădirilor și în scopul tranziției către clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero, statele membre iau măsurile necesare pentru a determina cele mai relevante instrumente în acest sens, în funcție de circumstanțele naționale.

(2) Până la 30 iunie 2011, statele membre întocmesc o listă a măsurilor și a instrumentelor existente și, după caz, a celor propuse, incluzându-le pe cele de natură financiară, altele decât cele impuse de prezenta directivă, și care promovează obiectivele acesteia.

Statele membre actualizează această listă o dată la trei ani. Statele membre transmit aceste liste Comisiei, eventual prin includerea lor în planurile de acțiune privind eficiența energetică prevăzute la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2006/32/CE.

(3) Comisia examinează eficiența măsurilor existente și a celor propuse incluse pe lista menționată la alineatul (2), precum și a instrumentelor relevante ale Uniunii în sprijinul punerii în aplicare a prezentei directive. Pe baza acestei examinări și ținând seama în mod adecvat de principiul subsidiarității, Comisia poate oferi consultanță sau recomandări cu privire la sistemele naționale specifice și coordonarea cu instituțiile financiare ale Uniunii și internaționale. Comisia poate include examinarea sa și eventualele recomandări sau

consultanța oferită în raportul său privind planurile naționale pentru eficiența energetică menționate la articolul 14 alineatul (5) din Directiva 2006/32/CE.

(4) După caz, Comisia asistă, la cerere, statele membre în elaborarea unor programe naționale sau regionale de sprijin financiar în scopul creșterii eficienței energetice a clădirilor, în special a celor existente, prin încurajarea schimbului de bune practici între autoritățile sau organismele naționale sau regionale responsabile.

(5) Pentru a îmbunătăți finanțarea în sprijinul punerii în aplicare a prezentei directive și ținând seama în mod adecvat de principiul subsidiarității, Comisia prezintă, de preferință până în 2011, o analiză, în special a următoarelor aspecte:

- (a) eficiența, adecvarea și suma reală utilizată din fondurile structurale și din programele-cadru la care s-a recurs în vederea creșterii eficienței energetice a clădirilor, în special a locuințelor;
- (b) eficiența utilizării fondurilor din partea BEI și a altor instituții financiare publice;
- (c) coordonarea dintre fondurile Uniunii și cele naționale și alte forme de sprijin care pot acționa ca o pârgie în vederea stimulării investițiilor în eficiența energetică și caracterul adecvat al fondurilor respective în scopul realizării obiectivelor Uniunii.

Pe baza analizei respective și în conformitate cu cadrul financiar multianual, Comisia poate prezenta, ulterior, Parlamentului European și Consiliului, în cazul în care consideră că este adecvat, propuneri referitoare la instrumentele Uniunii.

(6) Statele membre țin seama de nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor ale performanței energetice atunci când oferă stimulente pentru construcția sau renovările majore ale clădirilor.

(7) Dispozițiile prezentei directive nu împiedică statele membre să ofere stimulente pentru clădirile noi, lucrările de renovare sau elementele clădirilor care depășesc nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor.

Articolul 11

CertIFICATELE DE PERFORMANȚĂ ENERGETICĂ

(1) Statele membre stabilesc măsurile necesare pentru instituirea unui sistem de certificare a performanței energetice a clădirilor. Certificatul de performanță energetică include performanța energetică a unei clădiri și valori de referință, cum ar fi cerințele minime de performanță energetică, pentru a da posibilitatea proprietarilor sau locatarilor clădirii sau ai unității clădirii să compare și să evalueze performanța energetică a clădirii.

Certificatul de performanță energetică poate include informații suplimentare, precum consumul anual de energie pentru clădirile nerezidențiale și procentul de energie din surse regenerabile în consumul total de energie.

(2) Certificatul de performanță energetică cuprinde recomandări pentru îmbunătățirea nivelului optim din punctul de vedere al costurilor sau a rentabilității performanței energetice a unei clădiri sau a unei unități de clădire, cu excepția cazului în care nu există un potențial rezonabil pentru o astfel de îmbunătățire comparativ cu cerințele de performanță energetică în vigoare.

Recomandările cuprinse în certificatul de performanță energetică vizează:

(a) măsurile luate în legătură cu o renovare majoră a anvelopei clădirii sau a sistemului tehnic ori a sistemelor tehnice ale clădirii; și

(b) măsurile pentru elementele distincte ale unei clădiri, independente de renovarea majoră a anvelopei clădirii sau a sistemului tehnic ori a sistemelor tehnice ale clădirii.

(3) Recomandările cuprinse în certificatul de performanță energetică sunt fezabile, din punct de vedere tehnic, pentru clădirea respectivă și pot furniza o estimare în ceea ce privește durata perioadelor de amortizare sau raportul costuri-beneficii pe durata normată de funcționare.

(4) Certificatul de performanță energetică precizează de unde poate obține proprietarul sau locatarul informații mai detaliate inclusiv în ceea ce privește rentabilitatea recomandărilor formulate în certificatul de performanță energetică. Evaluarea rentabilității se bazează pe o serie de ipoteze standard, precum estimarea cantității de energie economisite, a prețurilor energiei vizate și estimarea preliminară a costurilor. În plus, acesta conține informații privind pașii care trebuie urmați pentru a pune în practică aceste recomandări. Alte informații cu privire la subiecte conexe, precum auditurile în domeniul energiei sau stimulentele financiare sau de altă natură și posibilitățile de finanțare, pot fi de asemenea furnizate proprietarului sau locatarului.

(5) Sub rezerva normelor naționale, statele membre încurajează autoritățile publice să țină seama de rolul de lider pe care ar trebui să îl joace în domeniul performanței energetice a clădirilor, între altele prin punerea în aplicare a recomandărilor incluse în certificatele de performanță energetică eliberate pentru clădirile pe care le dețin, în perioada de valabilitate a certificatului.

(6) Pentru unitățile de clădire, certificarea poate să se bazeze pe:

(a) o certificare comună a întregii clădiri; sau

(b) pe evaluarea unei alte unități de clădire reprezentative cu aceleași caracteristici relevante din punctul de vedere al energiei din aceeași clădire.

(7) Pentru clădirile unifamiliale, certificarea se poate baza pe evaluarea unei alte clădiri reprezentative, similare din punctul de vedere al proiectării, dimensiunii și performanței energetice reale, cu condiția ca această similitudine să poată fi garantată de expertul care eliberează certificatul de performanță energetică.

(8) Certificatul de performanță energetică este valabil cel mult 10 ani.

(9) Până în 2011, în consultare cu sectoarele relevante, Comisia adoptă un sistem de certificare comun voluntar al Uniunii Europene pentru performanța energetică a clădirilor nerezidențiale. Această măsură se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 26 alineatul (2). Statele membre sunt încurajate să recunoască sau să utilizeze acest sistem sau o parte a acestuia, adaptându-l la caracteristicile naționale.

Articolul 12

Eliberarea certificatelor de performanță energetică

(1) Statele membre asigură eliberarea unui certificat de performanță energetică pentru:

(a) clădirile sau unitățile de clădire care sunt construite, vândute sau închiriate unui nou locatar; și

(b) clădirile în care o suprafață utilă totală de peste 500 m² este ocupată de o autoritate publică și care este vizitată în mod frecvent de public. La 9 iulie 2015, acest prag de 500 m² va fi redus la 250 m².

Cerința de a elibera un certificat de performanță energetică nu se aplică în cazul în care certificatul, eliberat fie în conformitate cu Directiva 2002/91/CE, fie în conformitate cu prezenta directivă, este disponibil și valabil pentru clădirea sau unitatea de clădire în cauză.

(2) Statele membre impun ca, la construcția, vânzarea sau închirierea unei clădiri sau a unei unități de clădire, certificatul de performanță energetică sau o copie a acestuia să fie arătat potențialului nou locatar sau cumpărător și să fie înmănat acestuia.

(3) În cazul în care o clădire este vândută sau închiriată înainte de a fi construită, statele membre pot solicita vânzătorului să furnizeze o evaluare a viitoarelor performanțe energetice ale acesteia, prin derogare de la alineatele (1) și (2); în acest caz, certificatul de performanță energetică este eliberat cel târziu odată ce clădirea este construită.

(4) Statele membre impun ca, atunci când:

- clădirile care dețin un certificat de performanță energetică;
- unitățile de clădire dintr-o clădire care deține un certificat de performanță energetică; și
- unitățile de clădire care dețin un certificat de performanță energetică

sunt oferite spre vânzare sau spre închiriere, indicatorul performanței energetice din certificatul de performanță energetică al clădirii sau al unității de clădire să figureze, după caz, în toate anunțurile din mijloacele de comunicare în masă comerciale.

(5) Dispozițiile prezentului articol se pun în aplicare în conformitate cu normele naționale aplicabile privind proprietatea în comun și coproprietatea.

(6) Statele membre pot exclude categoriile de clădiri menționate la articolul 4 alineatul (2) de la aplicarea alineatelor (1), (2), (4) și (5) din prezentul articol.

(7) Posibilele efecte ale certificatelor de performanță energetică asupra procedurilor juridice, dacă există, se stabilesc în conformitate cu normele naționale.

Articolul 13

Afișarea certificatelor de performanță energetică

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că, în cazul în care o suprafață utilă totală de peste 500 m² dintr-o clădire pentru care a fost eliberat un certificat de performanță energetică în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) este ocupată de autorități publice și este vizitată frecvent de public, certificatul de performanță energetică este afișat într-un loc unde să poată fi văzut de public.

La 9 iulie 2015, acest prag de 500 m² va fi redus la 250 m².

(2) Statele membre solicită ca, în cazul în care o suprafață utilă totală de peste 500 m² dintr-o clădire pentru care a fost eliberat un certificat de performanță energetică în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) este vizitată frecvent de public, certificatul de performanță energetică să fie afișat într-un loc vizibil publicului.

(3) Dispozițiile prezentului articol nu includ obligația de a expune recomandările incluse în certificatul de performanță energetică.

Articolul 14

Inspecția sistemelor de încălzire

(1) Statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea unei inspecții periodice a părților accesibile ale

sistemelor utilizate pentru încălzirea clădirilor, precum generatorul de căldură, sistemul de control și pompa și/sau pompele de circulație, cu cazane cu putere nominală utilă pentru încălzirea spațiilor mai mare de 20 kW. Această inspecție include o evaluare a randamentului cazanului și a dimensionării cazanului în raport cu necesitățile de încălzire ale clădirii. Evaluarea dimensionării cazanului nu trebuie repetată atât timp cât nu se aduc modificări sistemului de încălzire sau în ceea ce privește cerințele de încălzire ale clădirii între timp.

Statele membre pot reduce frecvența acestor inspecții sau le pot facilita, după caz, atunci când există un sistem electronic de monitorizare și control.

(2) Statele membre pot stabili frecvențe de inspecție diferite, în funcție de tipul și puterea nominală utilă a sistemului de încălzire, ținând seama totodată de costurile de inspecție a sistemului de încălzire și de valoarea economiilor de energie estimate care ar putea rezulta în urma inspecției.

(3) Sistemele de încălzire echipate cu cazane cu o putere nominală utilă de peste 100 kW sunt inspectate cel puțin o dată la fiecare doi ani.

În cazul cazanelor cu combustibil gazos, această perioadă poate fi extinsă la patru ani.

(4) Ca alternativă la alineatele (1), (2) și (3), statele membre pot decide să ia măsurile necesare pentru ca utilizatorii să primească consultanță cu privire la înlocuirea cazanelor, alte modificări ale sistemului de încălzire și alte soluții preconizabile pentru evaluarea randamentului cazanului și a dimensionării acestuia. Impactul global al acestei abordări este echivalent cu cel rezultat din aplicarea dispozițiilor de la alineatele (1), (2) și (3).

În cazul în care statele membre aleg să aplice măsurile menționate la primul paragraf, acestea prezintă Comisiei, până cel târziu la 30 iunie 2011, un raport asupra echivalenței dintre aceste măsuri și cele menționate la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol. Statele membre transmit Comisiei rapoartele menționate la fiecare trei ani. Rapoartele pot fi incluse în Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică menționate la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2006/32/CE.

(5) După primirea din partea unui stat membru a raportului național cu privire la aplicarea opțiunii menționate la alineatul (4), Comisia poate solicita informații specifice suplimentare privind cerințele și echivalența măsurilor prevăzute la alineatul respectiv. În acest caz, statul membru în cauză prezintă informațiile solicitate sau modificările propuse în termen de nouă luni.

Articolul 15

Inspecția sistemelor de climatizare

(1) Statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea unei inspecții periodice a părților accesibile ale sistemelor de climatizare cu o putere nominală utilă mai mare de 12 kW. Inspecția include o evaluare a randamentului și dimensionării sistemului de climatizare în raport cu necesitățile de răcire ale clădirii. Evaluarea dimensionării nu trebuie repetată atât timp cât nu s-au adus modificări sistemului de climatizare respectiv sau în ceea ce privește necesitățile de răcire ale clădirii între timp.

Statele membre pot reduce frecvența acestor inspecții sau le pot facilita, după caz, atunci când există un sistem electronic de monitorizare și control.

(2) Statele membre pot fixa frecvențe de inspecție diferite, în funcție de tipul și puterea nominală utilă a sistemului de climatizare, ținând seama totodată de costurile de inspecție a sistemului de climatizare și de valoarea economiilor de energie estimate care ar putea rezulta în urma inspecției.

(3) Pentru stabilirea măsurilor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, statele membre se asigură, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere economic și tehnic, că se efectuează inspecții în conformitate cu inspecțiile pentru sistemele de încălzire și alte sisteme tehnice menționate la articolul 14 din prezenta directivă și cu inspecțiile efectuate în cazul scurgerilor menționate în Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră⁽¹⁾.

(4) Ca alternativă la opțiunea descrisă la alineatele (1), (2) și (3), statele membre pot opta să ia măsuri pentru a se asigura că utilizatorii primesc consultanță cu privire la înlocuirea sistemelor de climatizare sau la alte modificări ale sistemului de climatizare, care pot include inspecții pentru evaluarea eficienței și a dimensiunii corespunzătoare a acestuia. Impactul global al acestei abordări este echivalent cu cel rezultat din aplicarea dispozițiilor de la alineatele (1), (2) și (3).

În cazul în care statele membre aplică măsurile menționate la primul paragraf, acestea prezintă Comisiei, până cel târziu la 30 iunie 2011, un raport asupra echivalenței acestor măsuri cu cele menționate la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol. Statele membre transmit Comisiei rapoartele menționate o dată la trei ani. Rapoartele pot fi incluse în Planurile de acțiune pentru eficiență energetică menționate la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2006/32/CE.

(5) După primirea din partea unui stat membru a raportului național cu privire la aplicarea opțiunii menționate la alineatul (4), Comisia poate solicita informații specifice suplimentare privind cerințele și echivalența măsurilor prevăzute la alineatul

respectiv. În acest caz, statul membru în cauză prezintă informațiile solicitate sau modificările propuse în termen de nouă luni.

Articolul 16

Rapoarte de inspecție a sistemelor de încălzire și de climatizare

(1) După fiecare inspecție a unui sistem de încălzire sau de climatizare se elaborează un raport de inspecție. Fiecare raport de inspecție cuprinde rezultatul inspecției desfășurate în conformitate cu articolul 14 sau 15 și include recomandări pentru îmbunătățirea rentabilității performanței energetice a sistemului inspectat.

Recomandările pot avea la bază o comparație între performanța energetică a sistemului inspectat și cea a celui mai bun sistem disponibil care este fezabil și a unui sistem similar ca tip, în cazul căruia toate componentele relevante ating nivelul de performanță energetică impus de legislația aplicabilă.

(2) Raportul de inspecție este înmănat proprietarului sau locatarului clădirii.

Articolul 17

Experți independenți

Statele membre se asigură că certificarea performanței energetice a clădirilor și inspectarea sistemelor de încălzire și a sistemelor de climatizare sunt realizate în mod independent de către experți calificați și/sau autorizați, care lucrează fie ca independenți, fie ca angajați ai unor organisme publice sau întreprinderi private.

Experții sunt autorizați ținându-se seama de competența acestora.

Statele membre pun la dispoziția publicului informații cu privire la formare și la autorizare. Statele membre garantează punerea la dispoziția publicului fie a unor liste actualizate periodic cu experții calificați și/sau autorizați, fie a unor liste actualizate periodic ale societăților acreditate care oferă serviciile unor astfel de experți.

Articolul 18

Sistem de control independent

(1) Statele membre asigură instituirea, în conformitate cu anexa II, a sistemelor de control independent pentru certificatele de performanță energetică și pentru rapoartele de inspecție a sistemelor de încălzire și de climatizare. Statele membre pot institui sisteme separate pentru controlul certificatelor de performanță energetică și pentru controlul rapoartelor privind inspecția sistemelor de încălzire și de climatizare.

⁽¹⁾ JO L 161, 14.6.2006, p. 1.

(2) Statele membre pot delega responsabilitatea de implementare a sistemelor de control independent.

În cazul în care decid să recurgă la această posibilitate, statele membre se asigură că sistemele de control independent sunt implementate în conformitate cu anexa II.

(3) Statele membre impun ca certificatele de performanță energetică și rapoartele de inspecție prevăzute la alineatul (1) să fie puse la dispoziția autorităților sau organismelor competente, la cerere.

Articolul 19

Revizuire

Comisia, asistată de comitetul constituit în temeiul articolului 26, evaluează prezenta directivă până la 1 ianuarie 2017, cel târziu, în lumina experienței acumulate și a progreselor înregistrate pe parcursul aplicării sale și, dacă este necesar, face propuneri.

Articolul 20

Informare

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a informa proprietarii sau locatarii clădirilor sau ai unităților clădirilor în privința metodelor și practicilor care servesc la creșterea performanței energetice.

(2) În mod special, statele membre le furnizează proprietarilor sau locatarilor clădirilor informații despre certificatele de performanță energetică și rapoartele de inspecție, inclusiv scopul și obiectivele acestora, despre modalitățile rentabile de îmbunătățire a performanței energetice a clădirilor și, după caz, despre instrumentele financiare disponibile pentru îmbunătățire a performanței energetice a clădirii.

La solicitarea statelor membre, Comisia asistă statele membre la organizarea unor campanii de informare în sensul alineatului (1) și al primului paragraf al prezentului alineat, campanii care pot fi cuprinse în cadrul unor programe ale Uniunii.

(3) Statele membre garantează că autoritățile responsabile de punerea în aplicare a prezentei directive beneficiază de orientare și formare. O astfel de orientare și formare răspunde în special importanței îmbunătățirii performanței energetice și permite luarea în considerare a combinației optime dintre îmbunătățirile în domeniul eficienței energetice, utilizarea energiei din surse regenerabile și a încălzirii și răcirii urbane în planificarea, proiectarea, construirea și renovarea zonelor industriale sau rezidențiale.

(4) Comisia este invitată să își îmbunătățească în continuare serviciile de informații, în special site-ul creat ca portal european în domeniul eficienței energetice a clădirilor, destinat cetățenilor, profesioniștilor și autorităților, pentru a asista statele membre în eforturile depuse în vederea informării și a sensibilizării. Informațiile prezentate pe acest site pot include trimiteri la legislația Uniunii Europene, națională, regională și locală relevantă, trimiteri la site-urile EUROPA care prezintă Planurile naționale de acțiune pentru eficiența energetică, trimiteri la instrumentele financiare disponibile, precum și exemple de bune practici la nivel național, regional și local. În contextul Fondului european de dezvoltare regională, Comisia își va continua și va intensifica în continuare serviciile de informații în scopul de a facilita utilizarea fondurilor disponibile prin furnizarea de asistență și de informații părților interesate, inclusiv autorităților naționale, regionale și locale, cu privire la posibilitățile de finanțare, ținând seama de cele mai recente modificări ale cadrului normativ.

Articolul 21

Consultare

Pentru a facilita punerea în aplicare efectivă a directivei, statele membre consultă părțile interesate implicate, inclusiv autoritățile locale și regionale, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, după caz. Această consultare este deosebit de importantă pentru aplicarea articolelor 9 și 20.

Articolul 22

Adaptarea anexei I la progresul tehnic

Comisia adaptează punctele 3 și 4 din anexa I la progresul tehnic prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 23, 24 și 25.

Articolul 23

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 22 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani cu începere de la 8 iulie 2010. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate nu mai târziu de șase luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 24.

(2) Fără a aduce atingere termenului menționat la articolul 5 alineatul (1), competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 îi este conferită Comisiei până la 30 iunie 2012.

(3) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(4) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 24 și 25.

Articolul 24

Revocarea delegării de competențe

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot revoca delegarea de competențe menționată la articolele 5 și 22.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 25

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 26

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 27

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre transmit aceste dispoziții Comisiei până cel târziu la 9 ianuarie 2013 și îi notifică fără întârziere orice modificare ulterioară care aduce atingere acestora.

Articolul 28

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 9 iulie 2012 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2-18, articolului 20 și articolului 27.

În ceea ce privește articolele 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 și 27, statele membre aplică aceste acte de la 9 ianuarie 2013 cel târziu.

În ceea ce privește articolele 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 și 16, statele membre aplică aceste acte de la 9 ianuarie 2013, cel târziu, în cazul clădirilor ocupate de autorități publice, și de la 9 iulie 2013, cel târziu, în cazul altor clădiri.

Statele membre pot amâna aplicarea articolului 12 alineatele (1) și (2) în ceea ce privește unitățile individuale ale clădirilor care fac obiectul închirierii, până la 31 decembrie 2015. Totuși, această amânare nu poate avea drept rezultat emiterea a mai puține certificate decât ar fi fost cazul în temeiul aplicării Directivei 2002/91/CE în statul membru în cauză.

Atunci când statele membre adoptă măsurile, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la Directiva 2002/91/CE se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 29

Abrogare

Directiva 2002/91/CE, astfel cum a fost modificată prin regulamentul indicat în anexa IV partea A, se abrogă cu efect de la 1 februarie 2012, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivei menționate în anexa IV partea B.

Trimiterile la Directiva 2002/91/CE se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 30

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 31

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 19 mai 2010.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

D. LÓPEZ GARRIDO

ANEXA I

Cadru general comun pentru calculul performanței energetice a clădirilor
(menționat la articolul 3)

1. Performanța energetică a unei clădiri se determină pe baza energiei calculate sau reale consumată anual pentru a răspunde diferitelor necesități legate de utilizarea normală a acestora și reflectă necesarul de energie pentru încălzire și pentru răcire (energia necesară pentru a se evita supraîncălzirea) în vederea menținerii condițiilor dorite de temperatură a clădirii și a necesarului domestic de apă caldă.
2. Performanța energetică a unei clădiri este exprimată clar și include un indicator de performanță energetică și un indicator numeric al consumului de energie primară, pe baza factorilor de energie primară pentru fiecare vector energetic, care se poate baza pe mediile ponderate anuale la nivel național sau regional sau pe o valoare specifică a producției de la fața locului.

Metodologia de calcul al performanței energetice a clădirilor ar trebui să țină seama de standardele europene și trebuie să fie consecventă cu legislația relevantă a Uniunii, inclusiv cu Directiva 2009/28/CE.

3. Metodologia se stabilește ținându-se seama cel puțin de următoarele elemente:
 - (a) următoarele caracteristici termice reale ale clădirii, inclusiv compartimentarea interioară a acestora:
 - (i) capacitatea termică;
 - (ii) izolația termică;
 - (iii) încălzirea pasivă;
 - (iv) elementele de răcire; și
 - (v) punțile termice;
 - (b) instalațiile de încălzire și de alimentare cu apă caldă, inclusiv caracteristicile de izolare termică ale acestora;
 - (c) instalațiile de climatizare;
 - (d) ventilarea naturală și mecanică și, eventual, etanșeitatea la aer;
 - (e) instalația de iluminat integrată (în special în sectorul nerezidențial);
 - (f) proiectarea, poziționarea și orientarea clădirii, inclusiv climatul exterior;
 - (g) sistemele solare pasive și de protecție solară;
 - (h) condițiile de climat interior, inclusiv climatul interior prevăzut prin proiect;
 - (i) aporturile interne.
4. Se ia în considerare influența pozitivă a următoarelor elemente, acolo unde este relevantă pentru prezentul calcul:
 - (a) condițiile locale de expunere la radiația solară, sistemele solare active și alte sisteme electrice și de încălzire bazate pe energie din surse regenerabile;
 - (b) electricitatea produsă prin cogenerare;
 - (c) sistemele de încălzire și de răcire centralizate sau de bloc;
 - (d) iluminatul natural.

5. În sensul prezentului calcul, clădirile ar trebui să fie clasificate corespunzător în categoriile următoare:

- (a) clădiri unifamiliale de diferite tipuri;
 - (b) blocuri de apartamente;
 - (c) birouri;
 - (d) clădiri de învățământ;
 - (e) spitale;
 - (f) hoteluri și restaurante;
 - (g) construcții sportive;
 - (h) clădiri pentru servicii de comerț en gros și cu amănuntul;
 - (i) alte tipuri de clădiri cu consum energetic.
-

ANEXA II

Sisteme de control independent al certificatelor de performanță energetică și al rapoartelor de inspecție

1. Autoritățile competente sau organismele cărora autoritățile competente le-au delegat responsabilitatea de a implementa sistemul de control independent selecționează aleatoriu cel puțin un procent semnificativ din punct de vedere statistic din totalul certificatelor de performanță energetică emise anual și le supun unei verificări.

Verificarea se bazează pe opțiunile indicate mai jos sau pe măsuri echivalente:

- (a) verificarea validității datelor de intrare ale clădirii pe baza cărora s-a emis certificatul de performanță energetică și a rezultatelor indicate în certificat;
 - (b) verificarea datelor de intrare și a rezultatelor din certificatul de performanță energetică, inclusiv a recomandărilor formulate;
 - (c) verificarea completă a datelor de intrare ale clădirii pe baza cărora s-a emis certificatul de performanță energetică, verificarea completă a rezultatelor indicate în certificat, inclusiv a recomandărilor formulate, și inspecția la fața locului a clădirii, dacă este posibil, pentru a se verifica concordanța între informațiile furnizate în certificatul de performanță energetică și clădirea certificată.
2. Autoritățile competente sau organismele cărora autoritățile competente le-au delegat responsabilitatea de a implementa sistemul de control independent selecționează aleatoriu cel puțin un procent semnificativ din punct de vedere statistic din totalul rapoartelor de inspecție emise anual și le supun unei verificări.

ANEXA III

Cadru metodologic comparativ pentru identificarea nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor de performanță energetică pentru clădiri și pentru elementele clădirilor

Cadrul metodologic comparativ permite statelor membre să determine performanțele energetice ale clădirilor și ale elementelor clădirilor și aspectele economice ale măsurilor legate de performanța energetică și să stabilească legături între acestea, în vederea identificării nivelului optim din punctul de vedere al costurilor.

Cadrul metodologic comparativ este însoțit de orientări care detaliază modalitățile de aplicare a acestui cadru pentru calculul nivelurilor de performanță optime din punctul de vedere al costurilor.

Cadrul metodologic comparativ permite luarea în considerare a modelelor de utilizare, a condițiilor climatice exterioare, a costurilor de investiție, a categoriei clădirii, a costurilor de întreținere și a costurilor de exploatare (inclusiv costurile și economiile de energie), a veniturilor din energia produsă, după caz, și a costurilor de eliminare, după caz. Cadru ar trebui să se bazeze pe standardele europene relevante corespunzătoare prezentei directive.

De asemenea, Comisia furnizează:

- orientări care însoțesc cadrul metodologic comparativ; aceste orientări vor permite statelor membre să ia măsurile prezentate în continuare;
- informații în ceea ce privește evoluțiile estimate ale prețului energiei pe termen lung.

Pentru aplicarea cadrului metodologic comparativ de către statele membre, condițiile generale, exprimate în parametri, sunt prevăzute la nivel de stat membru.

Cadru metodologic comparativ impune statelor membre:

- să definească clădirile de referință care se caracterizează prin funcțiile pe care le îndeplinesc și sunt reprezentative pentru acestea și pentru amplasarea geografică, inclusiv din punctul de vedere al condițiilor climatice din interior și din exterior. Clădirile de referință includ atât clădirile rezidențiale, cât și pe cele nerezidențiale, atât noi, cât și existente;
- să definească măsurile în materie de eficiență energetică care urmează să fie evaluate pentru clădirile de referință. Acestea pot fi măsuri pentru clădirile individuale în ansamblul lor, pentru elementele individuale ale clădirilor sau pentru o combinație de elemente ale clădirilor;
- să evalueze nevoile primare și finale de energie ale clădirilor de referință și ale clădirilor de referință cărora li se aplică măsuri specifice de eficiență energetică;
- să calculeze costurile (și anume valoarea netă actualizată) ale măsurilor de eficiență energetică (astfel cum se precizează la a doua liniuță) pe durata normată de funcționare preconizată aplicată clădirilor de referință (astfel cum se precizează la prima liniuță) prin aplicarea principiilor cadrului metodologic comparativ.

Prin calcularea costurilor măsurilor de eficiență energetică pe durata normată de funcționare preconizată, statele membre evaluează eficiența din punctul de vedere al costurilor a diferitelor niveluri ale cerințelor minime de performanță energetică. Aceasta va permite stabilirea nivelurilor optime din punctul de vedere al costurilor ale cerințelor de performanță energetică.

ANEXA IV

PARTEA A

**Directiva abrogată, cu modificarea sa ulterioară
(menționată la articolul 29)**

Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 1, 4.1.2003, p. 65)

Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului
European și al Consiliului (JO L 311, 21.11.2008, p. 1)

numai punctul 9.9 din anexă

PARTEA B

**Termene de transpunere în dreptul intern și de aplicare
(menționate la articolul 29)**

Directiva	Termen de transpunere	Data aplicării
2002/91/CE	4 ianuarie 2006	4 ianuarie 2009, doar în ceea ce privește articolele 7, 8 și 9

ANEXA V

Tabel de corespondență

Directiva 2002/91/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 punctul 1	Articolul 2 punctul 1
—	Articolul 2 punctele 2 și 3
Articolul 2 punctul 2	Articolul 2 punctul 4 și anexa I
—	Articolul 2 punctele 5, 6, 7, 8, 9, 10 și 11
Articolul 2 punctul 3	Articolul 2 punctul 12
Articolul 2 punctul 4	Articolul 2 punctul 13
—	Articolul 2 punctul 14
Articolul 2 punctul 5	Articolul 2 punctul 15
Articolul 2 punctul 6	Articolul 2 punctul 16
Articolul 2 punctul 7	Articolul 2 punctul 17
Articolul 2 punctul 8	Articolul 2 punctul 18
—	Articolul 2 punctul 19
Articolul 3	Articolul 3 și anexa I
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (2)
—	Articolul 5
Articolul 5	Articolul 6 alineatul (1)
—	Articolul 6 alineatele (2) și (3)
Articolul 6	Articolul 7
—	Articolele 8, 9 și 10
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (8) și articolul 12 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 12 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 11 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 11 alineatele (3), (4), (5), (7) și (9)
—	Articolul 12 alineatele (1), (3), (4), (5) și (7)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 13 alineatele (1) și (3)
—	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 8 litera (a)	Articolul 14 alineatele (1) și (3)
—	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 8 litera (b)	Articolul 14 alineatul (4)
—	Articolul 14 alineatul (5)
Articolul 9	Articolul 15 alineatul (1)

Directiva 2002/91/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 15 alineatele (2), (3), (4) și (5)
—	Articolul 16
Articolul 10	Articolul 17
—	Articolul 18
Articolul 11 formularea introductivă	Articolul 19
Articolul 11 literele (a) și (b)	—
Articolul 12	Articolul 20 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (2) al doilea paragraf
—	Articolul 20 alineatul (2) primul paragraf și articolul 20 alineatele (3) și (4)
—	Articolul 21
Articolul 13	Articolul 22
—	Articolele 23, 24 și 25
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)
Articolul 14 alineatele (2) și (3)	—
—	Articolul 26 alineatul (2)
—	Articolul 27
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 28
Articolul 15 alineatul (2)	—
—	Articolul 29
Articolul 16	Articolul 30
Articolul 17	Articolul 31
Anexa	Anexa I
—	Anexele II-V

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO